

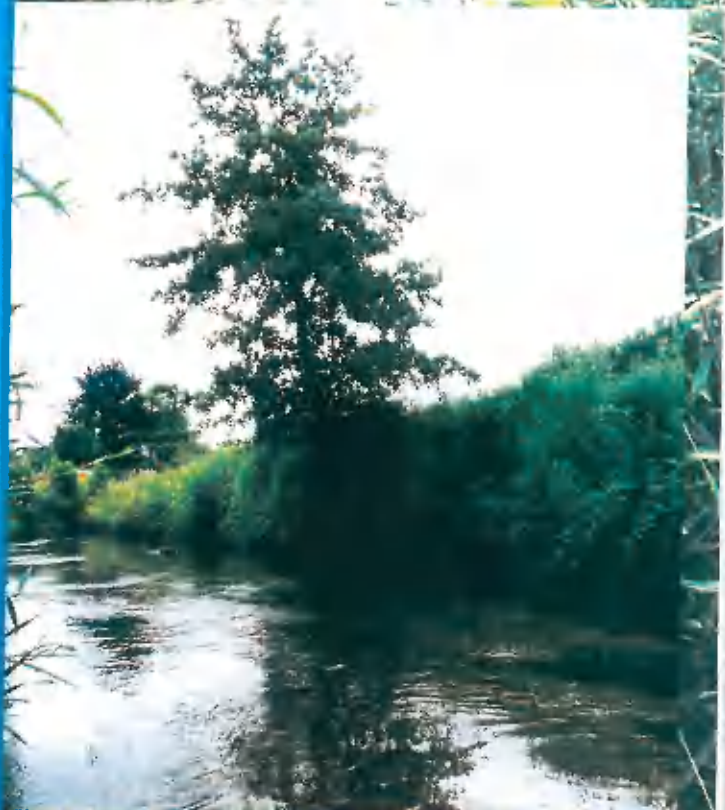
odsev

Občinska blagajna
se je "odebelila"

Gasilsko slavlje
je za v anale

Iztok Kadunc -
novi prvi človek
vrtnega odbara

Stefan Planinc:
prakipecval sem
od fantazije

POSLOVALNICA LJUBLJANA

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

POSLOVALNICA DOMŽALE

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 98 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov
• počitnice, potovanja in izleti • semini in strokovna potovanja • jezikovni tečaji v tujini • zavarovanja za potovanja

**V poletnem času vam
nudimo pestro izbiro
mesa za na žar ter
ostalih mesnih dobrot**

odprto:
torek - petek od 8.00 do 19.00
sobota od 7.00 do 13.00, ponedeljek zaprto
tel.: 01-722 03 40

**Zakaj
tehnični pregledi
v obrtni
coni
TRZIN?**

Med pregledom
si lahko postržite
z osvežilnimi napitki

AS
DOMŽALE

blizina
brez čakanja
prijazna osebje

Blatnica 3a, IOČ Trzin
telefon 01 562 18 13

TRGOVINA

BOGATA PONUDBA

V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego

POSEBNE UGODNOSTI

- možnost polnenja izdelkov KIMI v prineseno embalažo po nižjih cenah
- za upokojene prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

**ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVISI**

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektno higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija

VABLJENI!

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

ČISTO. PRIJAZNO.

KIMI.

NAJ SE POČITEK ZACNE

Verjetno takšnega ukaza nikomur ni treba prevečkrat ponavljati, da Moj prijatelj je ob tem običajno vzdihnil: »O, sladko brezdeležje, toliko koristnega in prijetnega...« Koli že, ko boste v roke dobili to Odseva, se bodo tudi za nas, prijatelje, začele prekratke počitnice. Se se nas verjetno že kar malo najde, pa je že tudi čisto dosti tega pisan-ja. Vzemimo si čas in se spočijmo drug od drugega! Si bomo jeseni imeli toliko povedati! V tem času je bilo res veliko dela, saj v Trzinu dogajalo toliko družabnih prireditvev, da vseh enostavno v nismo mogli predstaviti tako, kot morali in bi si zaradi truda organiziranja zaslužile. Človek pač ne more biti v različnih mestih. Če k temu pri-števamo še čas izpitov pred poletjem in to, kateri že pred uradnim začetkom jesenske sezone pobegnili na morje ali v tujino, potem je jasno, da smo se tudi v

uredništvu Odseva, podobno kot nekateri drugi organizatorji družabnega življenja v Trzinu, krepko oddahnili, ko so še gasilci »spravili pod streho« svojo veselico in pa-rado. Zdaj imamo vsaj za nekaj časa mir! Vsaka čast gasilcem, ob letošnjem jubileju so se res izkazali in še zlasti veselica je bila veličasten zaključek letošnjih praznovanj v Trzinu. Res jim je uspel veliki met, in šte-vilni obiskovalci veselice, ki so še pozno v noč razigrano plesali pred trzinsko šolo ali veselo klepetali za mizami na prireditvenem prostoru, so ugotavljali, da bi morali takšne veselice pripraviti še večkrat. »Ja, saj smo letos spomladi skoraj vsak teden imeli vsaj po eno veselico, vendar so se ljudje navadili prihajati nanje ravno zdaj, ko je konec!« »Ah, kaj! Gasilci so v Trzinu razred zase in oni vedno pritegnejo na svoje veselice več obiskovalcev kot drugi!« »Gasilci gor ali dol, najpomembnejše za uspeh takšne veselice je pravilno izbran datum, lepo vreme in dobra glasba!« Takšen pogovor se je pletel ob točilni mizi na veselici, navsezadnje pa so razpravljavci složno ugo-tovili, da ima vsak po svoje prav in so vse skupaj zalili s še nekaj požirki pijače, ki je tisto veselo noč pod budnim očesom skoraj zabuhlega prvega krajca lune še posebej gladko tekla po grlih. Treba pa je reči, da so imeli trzinski organi-zatorji zabav in drugih prireditev tudi letos, že skoraj po tradiciji, srečo z vremenom. Le na Florjanovo nedeljo je dež nekoliko skraj-šal zabavo, pa še te, po oceni številnih opa-žovalcev, ne bi bilo treba tako hitro prekiniti. Pri vseh drugih prireditvah je dež vljudo počakal do zaključka in je šele nato pomagal počistiti sledove raranja. Preden smo zaključili redakcijo, pa smo se

morali ubadati tudi z nekoliko bolj resni-mi vprašanji. Za Odsev smo namreč v prvem polletju porabili skoraj tri četrtine za letos načrtovanega denarja. Na Občini so nam povedali, da ni lepo, da tako tro-šimo denar, ker pa vedo, da smo morali letos že dvakrat povečati naklado, da smo izdali še eno izredno številko in da je bila večina letošnjih števk debelejša od pred-videnih 32 strani, so nam večjo porabo denarja nekako oprostili. Žal se Trzin širi, v njem je vse več prebivalcev, ker je v ob-čini zelo pestra društvena in družabna dejavnost, pa časopisa skoraj nismo mogli skriti v predvideni obseg. Tudi anketa o Odsevu, ki jo je ga. Vika Kreča opravila med občani, je pokazala, da povečan obseg našega glasila za večino ni moteč. Za-to bodo verjetno tudi v bodoče posamezne številke našega časopisa še debelejšje, kot bi bilo idealno. V uredništvu pa si vedno znova govorimo, da bomo tudi pri nas za-čeli s shujševalno kuro in da bomo delali strožje izbore objavljenega. Žal vse pre-pogosto ostajamo le pri lepih namenih. Saj veste, kako je s temi shujševalnimi kurami! Človek mora biti kar precej strog tudi sam do sebe, ampak to ni preveč simpatično. Kakor koli že, imejte se lepo, kjerkoli že boste. Ne pozabite nas! Če boste obiskali kakšne še posebno zanimive kraje ali če se vam bo zgodilo kaj posebno zanimive-ga, zakaj se nam ne bi v jeseni oglasili in bi o tem preko Odseva povedali še drugim? Priporočamo se!

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

odgovorni urednik:

odgovornega urednika:

urednik:

redaktor fotografije:

redaktor: Jožica Valentac

redaktor: Benje (razen Uradnega vestnika):

uredništva:

uredništva: Urša Mandelj, Nuša Matan, Petra

uredništva: Jaka Pečurkar - Oblak, Tanja Prelovšek

uredništva: Božica Batic, Jože Seljak, Peter Zalokar

uredništva: sp., Domžale

Odsev izhaja enkrat mesečno in ga razpisuje vsa gospodinjstva in v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. septembra 2001.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje 05. septembra na naslov:

Odsev, Hengeška 9, 1236 Trzin

elektronski naslov

odsev_96@hotmail.com

ISSN 1408-4902

UREDNIŠTVO ODSEVA ŽELI VSEM
SVOJIM BRALCEM ČIM BOLJ
PRIJETNE POČITNICE!
MORJE, GORE, JEZERA ... POVSOD JE LEPO.
Nasvidenje septembra!

Slika na naslovnici:
V teh vročih dneh misli uhajajo k vodi.
Bregovi Pšate pa so vse bolj prvinski.

(foto: Jože Seljak)

Domšljavost sili majhnega človeka, da
stoji na prstih.

(Nemški)

ZUPANOV KOTICEK

Začele so se poletne vročine in z njimi se je, vsaj na pogled, tudi umirilo dogajanje v Občini. Trzinska pomlad se je iztekla z nastopom Domžalske godbe, ki se je predstavila s prenovljenim programom, ki ga odlikuje discipliniran in posodobljen pristop. Žal nas tudi tokrat ni bilo veliko, ki smo prisluhnili nekoliko revialno ubranemu koncertu. Ne glede na to pa bomo z organizacijo pomladnega trzinskega festivala nadaljevali tudi naslednje leto in upam, da tudi v nadaljnjih letih. Čeprav obisk za zdaj še ni množičen, pa je moč opaziti, da se oblikuje nekakšno jedro stalnih obiskovalcev, med katerimi so tudi tisti, ki sami prostodušno priznajo, da drugače ne hodijo, denimo, v gledališče, te privedite pa se jim zdijo priložnost, da nekoliko obogatijo svoje doživljanje sveta. Po drugi strani pa smo že zaznali tudi obiskovalce od drugod. Pri čemer ne mislim samo na drage goste iz prijateljske občine Sv. Jurij ob Ščavnici, ki so si z nami ogledali predstavo Cirkus buffeto, temveč tudi na skupnico Črnuččanov, ki so prisluhnili koncertu Siren, in nekaj bolj ali manj slučajnih gostov na drugih predstavah. Takšni so začetki. Seveda pa bo naslednje leto potrebno razmisliti o prizoriščih, ki bodo bolj ustrezala namenu in tudi o bolj prodornem obveščanju možnega občinstva v Trzinu in okolici.

Plin v šoli

V zadnjem času sem, kar zadeva naložbe, morda še najbolj vesel zaključka del na dovodu plina v OS Trzin in prilagoditvi kotlarne v OS. Gre za ekološko zelo pomemben poseg, kar bodo gotovo potrdili stanovanjci hiš v okolici šole, ki so pogosto trpeli ob smrdu in dimu, ki sta prihajala iz šolske kotlarne, kjer so doslej ob mrzlih zimskih dneh, ko je rado pritisnilo dim ob tla, kurili premog. Zmogljivosti plinovoda in kotlarne so že preračunane na potre-

be prihodnjega prizidka k OŠ, tako da lahko rečemo, da smo že izvedli tudi del naložbe, ki je drugače še pred nami. Žal priprava te naložbe teče zelo počasi. Občina, ki v skladu z zakonom računa na udeležbo države, mora vsako fazo priprave dokumentov predstaviti Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport in dokler nam ene faze ministrstvo ne potrdi, se ne smemo lotiti naslednje, če želimo ostati na spisku za morebitno sofinanciranje. Trenutno že štiri mesece čakamo na potrditev idejne zasnove, čeprav hkrati že razpolagamo z lokacijskim dovoljenjem. Je pa vse to nujno, saj bi radi v okviru ene naložbe dolgoročno rešili tako vprašanje potrebnega šolskega prostora (devetletka) kakor tudi potrebo po prostorih za vrtec, ki jih za vmesno obdobje poskušamo pridobiti v prostorih t.i. stare osnovne šole. A ta zgodba je že vsem znana.

Šola in vrtec

Občina Trzin se je ob nastanku zavestno odločila omogočiti čim boljše pogoje za delo tako osnovni šoli kot vrtcu. Zato, kot smo izračunali, osnovni šoli za materialne stroške namenjamo približno 20 % več sredstev, kot bi jih enaka šola dobila v večini drugih občin. Hkrati šoli zagotavljamo sredstva, morda na pogled ne velika, a vendar pomembna, tudi za namene, ki jih večina občin ne sofinancira: za šolsko knjižnico, za šolski sklad, za sofinanciranje šol v naravi (za vse in ne le za socialno ogrožene otroke) ali tudi za t.i. poletne tabore ipd. Zato smo v občinskem svetu in občinski upravi presenečeni, ko slišimo, da se v nekaterih organih OŠ ali v javnosti govori, da Občina Trzin nima poslušala za potrebe šole. Kot rečeno, primerjalni podatki takšne govorice zanikajo.

Isto velja za področje otroškega varstva. Da bi vsaj ublažili stisko staršev, ki čakajo na prostor v vrtcu, smo se vsi skupaj potrudili in v najkrajšem možnem času omogočili dodatni oddelek v prostorih OŠ, kar je seveda ob rasti stroškov otroškega varstva, ki so v veliki meri tudi posledica ukrepov Vlade RS (spremembe standardov in normativov, dvig plač v javnem sektorju), povzročilo precejšnji porast potrebnih sredstev za otroško varstvo. Občina Trzin bo samo za stroške programa otroškega varstva porabila letos približno 63.000.000 SIT; če prištejemo še sredstva za vzdrževanje, opremo, vzgojne pripomočke, igrišča in naložbo v začasne prostore v stari OŠ, s katero se žal tako zapleta, gre samo v te namene okrog 15 % občinskega proračuna. Zato si pač Občina Trzin za zdaj še ne more privoščiti, da bi v poletnih mesecih, ko nekateri starši ne pošiljajo otrok v vrtec, prevzela plače-

vanje deležev teh staršev v ceni programa, kot to počne Mestna občina Ljubljana, ki se sicer srečuje z vprašanjem praznjenja posameznih vrtcev. Mi smo žal podedovali razmere, v katerih nam primanjkuje prostorskih zmognosti na tem področju za približno tretjino otrok v Trzinu in najprej smo najbrž dolžni reševati to zagato.

Pred zaključkom še dve opazki:

Najprej zahvala članom Planinskega društva Onger in Turističnega društva, ki so se potrudili in ob finančni asistenci občine (za material) uredili sprehajalne poti v gozdu v bližini Mlak in brvi čez potok med naseljem in gozdom ali poskrbeli za lepši izgled kraja. Kljub pomislekom posameznikov menim, da so te akcije hvalevredne. Tudi zato, ker urejene in posute poti posredno varujejo gozd. Ker ni blata, sprehajalcem ni potrebno utirati novih poti in tako uničevati mladja, kot se je to v nejevoljo lastnikov dogajalo poprej zaradi blata. Ob tej priložnosti vse ljubitelje sprehodov ali rekreacije v gozdu prosim: držimo se uhojenih poti in čuvajmo mlada drevesa! Mimogrede: tudi to je razlog za ureditev športnorekreativskih površin, kjer načrtujemo tudi urejene sprehajalne in tekaške poti, ki bodo nekoliko razbremenile okoliški gozd.

Pa še dobrohotni komentar k pisanju razboritega Trzinca ali Trzinčana, ki se je v zadnji številki Odseva razpisal o domnevnih opustitvah dolžnosti in nedelu občinske uprave in župana, kajpada. Če bi se vrl kritik, kot bi se novinar, ki piše članek, za katerega bo celo dobil honorar, in ne pismo bralca, moral, pomajal in prišel na občino vprašat, kako je v resnici z zadevami, ki so ga vznemirile, bi morda izvedel, da je precej drugače, kot misli on. Celotno v večini primerov. A potem ne bi imel o čem pisati! Na novinarsko etiko, h kateri sodi tudi preverjanje podatkov, pa se naš kritik, kot kaže, poživlja.

A vse to ni razlog, da se ne bi veselili zaljubljenih počitnic in dopustov. Vsem občankam in občanom občine Trzin želim čim boljše vreme ter čim bolj toplo in čisto morje, ko se boste odpravili na to ali ono obalo; listim, ki boste dopusti preživel v hribih, pa prožen korak, mir, nič nevihi in srečno vrnitev!

Župan Tone Peršak

Besede so pritlikavci, zgledi velikani.

Namčld

USMERITVENE TABLE SO KONČNO POSTAVILI

»Kandelabre« – kot so občasni imenovali kovinske nosilce za usmeritvene table, ki so kar nekaj časa kazili pogled na banko in sploh vstop v novi del Trzina, so le »oblekli« in nanje namestili usmeritvene table z napisi o tem, v katero smer je treba, da pridemo do kakšnega trzinskega podjetja. Treba je reči, da je vse skupaj zdaj precej bolj prijetno za oko, pogosto pa slišimo ocene, da so oznake podjetij le premajhne in da jih je med vožnjo mimo tabel težko na hitro prebrati. Ker je v neposredni bližini križišče, je tudi zaustavljanje ob tablah nepriporočljivo. Kdor bi rad našel kakšno podjetje, naredi najbolje, če se zapelje malo naprej in parkira pred trgovino, nato pa se peš vrne do tabel in jih »preštudira«, vmes pa lahko, tako kot so počeli že do sedaj, povpraša kako gospodinjno, ki gre v trgovino ali na banko, kje je podjetje, ki ga išče.

Gvajška. Preko potoka, ki teče ob gozdu vzdolž naselja Mlake, so naredili nekaj licnih brvi, dostope do Gvajška pa so uredili tudi drugače. Sprehodi po trzinskem gozdu so zalo zdaj še prijetnejši in lažji. Marsikdo na tistih stezicah že pridno nabira kondicijo za hribe. Okoli društvene hišice pa so prizadevni planinci najprej poravnali zemljo, jo zasejali s travo in uredili ograjo. Na prvo delovno akcijo jih je prišlo 20, na drugo pa 14. Vsako akcijo so zaključili s piknikom na smučišču v Dolgi dolini, pri tem pa so opazili, da je na piknik vedno prišlo več kandidatov kot pa na delovne akcije. Ampak planinci so družabni in mogoče jih bo naslednjič tudi na delovnih akcijah še več.

Sicer pa se na društvu že pospešeno pripravljajo na letošnji trzinski izlet na Triglav. Točen datum izleta je še skrbno varovana skrivnost, saj se še dogovarjajo z vremenarji. Iz zaupnih virov pa smo izvedeli, da bo izlet v času od 20. do 30. julija. Če vas zanima, se lahko prijavite pri predsedniku Rudiju Schossu ali načelniku vodniškega oddelka Jožetu Jermanu. Oba vam bosta o izletu dali tudi podrobnejše podatke. Za izhodišče so izbrali Rudno polje.

MOST PRI KALCERJU SO LEPO UREDILI

Pred časom smo pisali, da je prehod preko potoka Motnica na začetku industrijske cone otežkočen, saj so gradili nov most. Zdaj je most že zgrajen, asfaltna cesta preko njega pa že nakazuje, kje naj bi potekala povezovalna cesta med cono in ostalim delom Trzina. Na veselje prebivalcev ob Kidričevi cesti je povezovalka za zdaj samo nakazana, kdaj in kakšno povezavo bodo uredili, pa je za zdaj še precej v oblakih. Potrebna zemljišča še odkupujejo.

PLANINCI SO ZAVIHALI ROKAVE

Člani PD Onger Trzin ne zahajajo samo v hribe. Tudi v dolinskem okolju se trudijo za lepši izgled naše okolice. V zadnjem času so pri-

pravili kar dve delovni akciji, med katerima so urejali okolico svoje društvene hišice na Rašiški cesti in dostope do

VESELICA JE USPELA ZARADI REKLAME!

Pa naj še kdo reče, da naši gasilci niso tudi mojstri oglaševanja! Fantje dobro vedo, da je dobra reklama pol uspeha. Ker vedo, da vsak moški rad pogleda na plakat z mišino žensko ritko – tudi večina žensk z zavistjo pogleda tisto zadnjico in jo priporoča s svojimi okroglimi, so na tisto ritko enostavno napisali reklamo za svojo veselico in uspeli ni izostati. Obisk je bil rekordni in zdaj pričakujemo, da jih bodo posnemali tudi organizatorji drugih prireditvev po Trzinu. Se bo zivahno!

Po Trzinu bo kmalu vse polno plakatov z ženskimi ritkami!

Besede iz srca sežejo do srca,
besede z jezika sežejo najdlje do ušes.

Arabski

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM TUDI LETOS SE OBČINSKI BLAGAJNI OBETA PRESEŽEK

Kot vsako leto julija, je tudi letos Občinski svet potrdil poročilo o finančnem poslovanju občine in sprejel rebalans letošnjega proračuna. Gre za dokumente, ki govorijo o uspešnosti ali neuspešnosti občinskega dela, zato v tokratnem pogovoru z županom Občine Trzin g. Antonom Peršakom enostavno nismo mogli mimo vprašanja o oceni finančne uspešnosti delovanja občine v prvem letošnjem polletju.

Podobno kot lani, tudi zdaj že lahko vidimo, da bomo nekatere od za letos zastavljenih načrtov zaradi različnih zunanjih vzrokov uresničevali počasneje, kot bi želeli. Kot verjetno vsi veste, je eden takšnih večjih načrtov še vedno rekonstrukcija Jemčeve ulice. Več kot polovica lastnikov zemljišč ob cesti namreč ne pristaja na to, da bi zaradi posodobitve ceste občina od njih odkupila potrebna zemljišča vzdolž ceste. Gre sicer za manjše kose zemlje, velike od enega do največ 200 kvadratnih metrov, vendar se mejaši ne dajo. Zdaj smo pred odločitvijo o tem, kaj narediti. Ena možnost je, kar so predlagali tudi na zboru krajanov o tej problematiki, da naj bi naredili lokacijski načrt in nato izpeljali razlastitve. Glede te možnosti imam pomisleke, saj gre za sorazmerno veliko število lastnikov, in ne želim, da bi delovali proti volji tako velikega števila občanov, po drugi strani pa bi se vse skupaj ravno zaradi njihove številčnosti lahko vlečlo vsaj še štiri ali pet let. Prav zaradi tega smo naročili preveritev projekta, ali je načrt glede na sedanje okoliščine sploh izvedljiv, hkrati pa smo naročili tudi študijo o tem, kaj bi pomnilo, če bi na Jemčevi cesti uvedli enosmerni promet. Če bi namreč uvedli enosmerni promet, bi cestišče potem lahko zožili, tako da bi ob njem lahko uredili še pločnik, kar menim, da je ključnega pomena za varnost pešcev. Jemčeva je namreč tudi ena glavnih poti v šolo za šolske otroke, ograje in obcestni zidovi - škarpe pa so ponekod zgrajene tik ob cestišču, tako da otroci ne morejo hoditi nikjer drugod kot po cestišču. Ko bomo dobili rezultate preverbe in študije, se bomo lahko pogovarjali naprej, kaj nam je narediti.

Treba pa se je tudi zavedati, da smo želeli, da bi ob ureditvi cestišča na območju Jemčeve istočasno poskrbeli tudi za sanacijo komunalnih vodov, zamenjavo dotrajanih in celo škodljivih saloničnih vodovodnih cevi in še za druge napeljave, ki potekajo na tistem območju ter tudi za ureditev javne razsvetljave. Na Občini bi

res želeli poskrbeti za tisti del Trzina, žal pa za to nikakor ne najdemo skupne besede z občani, ki bi morali biti za to celo zainteresirani.

Drugi večji načrt, pri katerem stvari ne tečejo tako hitro, kot bi želeli, je gradnja prizidka k osnovni šoli. Kot vse druge občine, tudi naša računa, da bi država lahko v skladu z zakonom sodelovala pri sofinanciranju gradnje prizidka k šoli. Res je, da lahko Trzin računamo na pomoč le v vrednosti kakih desetih odstotkov celotne vrednosti projekta, kar je po naših ocenah približno trideset milijonov tolarjev. Vendar se takšno vsoto konec koncev že pozna! Če hočemo, da bi država pri tem sodelovala, se moramo držati pravil igre, ki nam jih za to določa država. To pomeni, da mora država vsak del priprav pri zbiranju dokumentacije posebej potrditi. Za gradnjo prizidka imamo sicer že lokacijsko dovoljenje, na Ministrstvu za šolstvo in šport pa že pet mesecev čakamo na potrditev šole idejni projekti - izrisana idejna zasnova, kako bi razporedili prostore in kje naj bi bil prizidek. Sploh nam še niso določili termina, v katerem naj bi se z nami pogovarjali o tem projektu. Če bi šli s projektom samostojno naprej, pa bi takoj izpadli iz kroga tistih, ki čakajo na državno soudeležbo pri gradnji šolskih objektov.

Prav zaradi tega zavlačenja države smo se znašli pred težko odločitvijo, ali naj čakamo na državo in s tem tvegamo, da prizidka do uvedbe devetletke leta 2003 ne bo, ali pa naj sami v celoti financiramo gradnjo prizidka. Bojim se, da država preprosto igra na to karto in se na ta način »oltesa« sofinanciranja šolskih objektov. Podobne težave imajo namreč tudi druge občine.

To so zunanji dejavniki, ki onemogočajo, da bi izpeljali načrte, kot smo si jih zastavili. Pri šolskem prizidku smo tako upali, da bi letos mogoče že lahko izkopali temelje. So pa tudi drugi dejavniki, ki jih pri sestavi letnega proračuna nismo predvidevali. Na primer pri plačah zaposlenih na Občini nismo računali, da bo država zvišala količnike, se pravi izhodne plače. Ker je prišlo do spremembe, smo tako pri plačah že presegli 50 % za letos predvidene vsote. Zato smo pač morali spremeniti to postavko v proračunu. No, podobnih sprememb je bilo pri proračunu kar nekaj. Občani se lahko s

tem podrobneje seznanijo v tokratnem Uradnem vestniku, kjer je objavljen rebalans proračuna.

Ob tem naj še rečem, da smo pri sprejemanju proračuna zelo previdno načrtovali prihodke. Zdaj je že vidno, da bo letos prihodkov več, kot pa smo si upali računati. Načrtovali smo celo proračunski primanjkljaj, da bo izdatkov več kot prihodkov. Vendar se pri tem nismo nameravali zadovoljevati, saj imamo presežek še iz prejšnjih let. Primanjkljaj smo enostavno nameravali pokriti s presežkom iz prejšnjih let, zdaj pa je že jasno, da bo prihodkov več, izdatkov pa manj, in že zdaj je mogoče napovedati, da bomo tudi letos ob koncu leta imeli presežek. Tega bomo pač porabili v prihodnjih letih, ko bomo res lahko začeli graditi prizidek in ko bomo lahko uresničevali še druge naložbe.

Občani se na nas obračajo zaradi neurejenosti bregov Pšate, še zlasti na območju od mesta na Habatovi cesti proti notranosti starega naselja vzporedno z Jemčevo cesto. Breg je že krepko zaraščen z grmovjem in drugim rastlinjem, tako da je križišče ob mostu že povsem nepregledno in nevarno, hkrati pa je tudi ograja, ki naj bi na tistem mestu varovala pred zdrsi v potok, na več mestih strgana in poškodovana, kjer pa ni, pa je zarjavela. Opozorili so nas tudi, da luči na tistem delu večkrat ne svetijo, občane pa moti tudi prevelika hitrost voznikov avtomobilov, ki dokaj na gosto vozijo po tisti ulici. Prometni znak za omejitve hitrosti na 40 km stoji samo v eno smer, v drugo pa teh znakov ni. Ker je cesta, še zlasti pred križiščem, iz katerega se zavije na Mengoško cesto mimo gostilne Narobe, sorazmerno ozka in nepregledna, je prehitra vožnja zelo nevarna.

Kar se tiče luči, ki ne gorijo kjerkoli po

naselju, je treba samo poklicati na Občino in vzdrževalci bodo še isti ali pa naslednji dan prišli in luč popravili.

Glede hitrih voženj po tistem delu naselja moram reči, da vsak, ki ima vozniški izpit, ve, da se po ulicah znotraj naselja ne sme voziti hitreje kot 40 km na uro. Po regionalnih cestah skozi naselja pa je omejitve hitrosti pri 50 km na uro. Postavili smo že številne nove prometne znake, ki na to opozarjajo, vendar to ne pomaga prav dosti, saj je problem v kulturi voznikov, ne pa v prometnih znakih. Lahko postavim še toliko znakov, če jih vozniki ne upoštevajo, potem to ne pomeni prav dosti.

Urejenosti bregov Pšate je res problematična, moram pa reči, da smo tudi letos že namenili kar nekaj denarja za čiščenje rečnih bregov. Letos naj bi očistili bregove Pšate ob njenem južnem loku skozi našo občino, od železniškega mosta navzdol, očistili pa so tudi bregove poloka, ki teče vzdolž gozdne meje novega naselja, saj so bili povsem zaraščeni, tako da je voda že zastajala.

Drugo leto naj bi spet prišli na vrsto bregovi Pšate skozi naselje. Ob tem pa moram reči, da Občina spet dela in plačuje nekaj, kar pravzaprav ni njena dolžnost. Voda oziroma struge in bregovi vodotočkov so v pristojnosti vodne skupnosti. Za te stvari bi morala skrbeti Vodna skupnost oziroma država, ker pa se mi spuščamo v to, saj hočemo imeti vodotoke urejene, država spet lepo pristaja na to in se na nek način tudi na poskušajo izogniti stroškov, češ »naj kar oni poskrbijo za to!«. Občina ima tako spet izdatke več, ki ga ni mogoče opravičiti, saj to ni v njeni pristojnosti, razen če si želimo, da bi bile stvari urejene.

Kar se tiče brega Pšate od mosta na Habatovi navzgor ob loku, pa moram še povedati, da smo že izdelali projekt za izgradnjo betonskega zidu – škarpe vzdolž struge potoka. Vse skupaj naj bi bilo podobno ureditvi brega Pšate v Loki, kjer tudi imajo škarpo, med njo in cestiščem urejen pločnik, vse skupaj pa je zavarovano z železno ograjo. Tudi mi bi hoteli narediti nekaj podobnega, vendar nam Vodna skupnost za to ni hotela izdati soglasja, tako da ne moremo opraviti priprave del. Sporočili so nam, da bi s tem, če bi tam naredili betonski zid, spremenili pretok Pšate. Zdaj moramo prav zaradi tega spremeniti projekti in ga uskladiti z njihovimi zahtevami. Upam, da nam bo le uspelo. Moram reči, da smo si res želeli celovito urediti tamkajšnji breg Pšate, žal pa Občina ne more delati na črno. Dobiti moramo vsa potrebna soglasja in dovoljenja.

V zadnjem času v industrijski coni opazimo kar nekaj pridobitev. Kaj ste letos že naredili v coni?

Moram reči, da smo letos v coni naredili že kar nekaj in še delamo. Vzdolž ulic, ki najbolj vplivata na izgled cone in ob katerih so zelenice še najbolj ohranjene, smo postavili količke, ki preprečujejo nenadzorovano parkiranje vseh predpogledov na zelenicah in pločnikih. Mislim, da so količke kar estetski in da prispevajo k lepšemu izgledu cone. S finim asfaltno smo prekrili praktično vse ulice v

coni, tako da je vožnja po tamkajšnjih cestah zdaj prijetnejša. Prav zdaj začenjamo urejati tudi pločnike ob ulicah, kjer jih še ni bilo, to velja predvsem za ulice Peske in Brodišče, v kratkem pa naj bi začeli urejati tudi t.i. parkirni žep ob vhodu v cono, kjer bomo namestili elektronski informacijski ekran, na katerem bo predstavljen zemljevid cone in na katerem se bo točno videlo, kje je kakšno podjetje. Označili smo že dali tudi kolesarsko stezo skozi cono.

Prejemamo tudi pritožbe zaradi robnikov ob izvozi in uvozi na ulice, vendar naj bi tudi to v kratkem popravili.

Prav zdaj se dogovarjamo in sklepamo pogodbe za odkup dveh manjših zemljišč, da bi nekoliko podaljšali ulico Gmajna in Dobrave. Ko bomo sklenili vse pogodbe, bomo začeli, predvidoma še letos, dokončno urejati obe ulici. Urediti nameravamo tudi cestno razsvetljavo na tistih delih ulic, kjer je še ni bilo. Upam si trditi, da zdaj v coni nihče ne more več reči, da se v coni nič ne dela. Praktično smo že dokončali dolge, ki jih je do cone imela nekdanja občina Domžale. Naj še povem, da smo eno od tamkajšnjih parcel, ki je v lasti občine in ki je bila prej predvidena za zaklonišče, zdaj začasno uredili v igrišče za mali nogomet. Ljubitelji tega športa ga že pridno izkoriščajo, mi pa imamo v načrtu spremembo zazidalnega načrta tako, da bi za isto zemljišče spremenili namembnost in bi tako omogočili, da tam uredimo košarkarsko igrišče in druge objekte ter tako prebivalcem cone omogočimo vsaj minimalne možnosti za rekreacijo. Eno od tamkajšnjih občinskih parcel pa smo namenili za bodoče parkirnišče. Za to

moramo pridobiti še spremembo zazidalnega načrta, že zdaj pa smo parcelo poravnali in z nje odstranili odpadke, ki se jih je tam kar precej nagradilo. Parcela je že zdaj primerna za parkiranje, seveda ne za tovornjake in prikolice.

Ali občina za to poletje pripravlja kakšno letovanje (trziških otrok)?

Kot vsako leto sofinanciramo t.i. socialna letovanja otrok na morju. Če bo Društvo prijateljev mladine tako kot prejšnja leta pripravilo letovanje socialno ogroženih otrok, ki nimajo druge možnosti letovanja na morju, bomo to denarno podprli. Denar za to je v proračunu predviden, moram pa reči, da nam zaenkrat pobude za to še niso poslali. Občina pa daje socialno pomoč za letovanje na Krku tudi drugim otrokom, ki si drugače počitnic ob morju ne bi mogli privoščiti.

Slišali smo, da na Občini razmišljate o zanimivem, novem projektu. Da, pred dnevi so nam predstavili projekt za ureditev informacijskega sistema v občini. Gre za računalniški program, ki deluje preko interneta.

Nekatere občine, tudi Vodice na primer, to že imajo in moram reči, da je projekt zelo zanimiv tudi za nas. V tem programu v bazo podatkov vnašajo vse podatke katastrskega značaja in vse planske dokumente za neko območje. Iz tega je potem mogoče dobiti informacije o tem, na primer kaj je možno kje graditi, kakšna je infrastruktura, kakšna je namembnost določenega zemljišča in podobno. Ko da občan na primer vlogo za soglasje k lokacijski dokumentaciji, je s pomočjo tega programa v nekaj minutah mogoče dobiti vse potrebne podatke. Občan bi tako lahko že v pol ure dobil vse potrebno za rešitev vloge. Tak program bi bil za našo občino zelo koristen, moram pa reči, da niti ni tako drag. V Trzinu zelo veliko gradijo, dozidavajo, širijo in podobno, zato imamo na občini sorazmerno zelo veliko strank. Te morajo pogosto kar nekaj časa čakati, vendar ne zaradi nedelavnosti naših uslužbencev! Gre preprosto za to, da izredno veliko stvari ni dosledno urejenih. Odloke so doslej precej spreminjali, zato se je včasih kar težko prebijati skozi vse dokumente, da nazadnje ugotovijo, kaj je na nekem zemljišču sploh možno graditi in česa ne. Če bi imeli omenjeni računalniški program, bi bilo vse skupaj precej preglednejše, lažje in hitreje.

Miro Štebe

V mesto po denar, na deželo po pamet.

Ruski

V PRORAČUNSKIH PREDVIDEVANJH JE BILO VEČ NESKLADIJ

Na 30. redni oziroma juljski seji je občinski svet sprejemal rebalans letošnjega proračuna. Ugotovili so, da so pri sestavi proračuna pogosto operirali s številkami, ki se po pol leta niso uresničile. Na srečo so bili sestavljavci proračuna pogosto pri načrtih in predvidevanjih bolj zadržani, zato je zdaj, prav gotovo pa bo enako na koncu leta, občinska blagajna bolj polna, kot so predvidevali. Na občinske račune se s teka več denarja od dohodnin, davkov, taks in drugega, kot pa so na začetku leta predvidevali, hkrati pa tudi poraba, vsaj pri glavnih postavkah, ni tolikšna, kot bi si želeli. Predvsem v Trzinu nikakor ne more zaživetj naložbena poraba. Obnova Jemčeve ceste je bila nekajkrat predvidena kot prednostna naloga še za časa rajne domžalske občine, najvišje na top lestvici načrtovanih naložb pa je tudi v vseh trzinških občinskih proračunih. Kakor stvari stojijo zdaj, bo cesta prav gotovo še mikavna obljuba tudi v času prihodnjih lokalnih volitev. Podobno lahko zapišemo za povezovalno cesto med OJC-om in ostalim delom Trzina, čep-rav ta nima tako dolge prodgovzine in tudi ni bila tolikokrat omenjena kot prednostna naložba. Občini so se iz takih ali drugih razlogov razbili tudi nekateri drugi načrti, še zlasti skrb vzbujajoča pa je tudi podatek, da lahko tudi pri gradnji prizidka k osnovni šoli zamudimo rok, ko bo zaradi uvedbe develtke v šoli treba zagotoviti več prostorov. Treba je priznati, da krivde za te zamude večinoma ni mogoče naprtiti Občini in sedanjji občinski upravi, vendar bi bilo mogoče denar verjetno tudi kako drugače koristno porabiti. Potrebe za to v Trzinu so.

Iz županovega poročila o polletnem gospodarjenju z občinskimi denarjem tudi izhaja, da so nekateri proračunski porabniki v prvem polletju vseno potrošili več denarja, kot pa je bilo v proračunu predvideno.

Sveiniki na juljski seji niso imeli prav posebnih pripomb na razhajanja med pričakovanimi zneski in dejanskim stanjem. Polletno poročilo župana o izvajanju občinskega proračuna in rebalans proračuna so sprejeli in potrdili brez kakšnih večjih zapletov.

Precej bolj pod rešeto pa so dali finančno poročilo o poslovanju občinskega glasila Odsev. Finančno poročilo namreč kaže, da smo v prvem polletju pri stroških uredništva dosegli že 74 odstotkov načrtovane vsote. To odstopanje od načrtov so pred

sejo Občinskega sveta skrbno pretresli prav vsi občinski odbori s kolegijem na čelu, in jasno, da smo bili z vseh strani deležni kritike. Večina občinskih odborov se strinja, da gre za nedopustno zapravljjanje občinskega denarja. Ob tem svetniki nikakor niso hoteli slišati, da smo se tudi mi ušeli pri oceni razmer. V omenjenem času se je namreč povečala naklada Odseva. Trzin se pač širi in Občinski vestnik, z njim pa tudi Odsev, naj bi dobili vsi občani. Žal tega cilja zaradi premajhne naklade pri nekaterih številkah nismo mogli doseči. Ob izračunavanju predvidene porabe so sestavljavci proračuna predvideli, da bo Odsev lahko imel po 32 strani na mesec. V minulec polletju pa so to debelino presegli prav vse številke, nekaj jih je imelo tudi po 40 strani. Poročanje o dogajanju v Trzinu lahko skrijemo na vsega nekaj strani, vendar potem Odsev ne bi odseval življenja v Trzinu. V vsakem Odsevu svoji izdajateljici Občini namenimo kar dosti prostora. Med drugim ji je namenjen Županov kotiček, pogovor z županom, v Novicah iz občinskega urada, vsaka številka prinaša poročila o sejah Občinskega sveta, zraven pa še o drugih dogajanjih na Občini. Ker smo si prizadevali, da bi občane kar najbolje seznanjali s perečimi problemi Trzina, smo si dovolili, da smo v Odsevu objavljali peticije in najrazličnejša nasprotja mnenja o ureditvi ŠRC-e, o bodoči povezovalni cesti, o parkiriščih na območju Mlak. Če bi izpustili katero od nasprotnih mnenj, bi nas takoj obtoževali pristranskosti, kar se tako rado dogaja. Mogoče vsa nasprotna mnenja vodstvu Občine in sveinikom niso bila všeč, vendar v demokraciji je dobro slišati tudi druga mnenja. V Trzinu deluje 11 društev in še cela vrsta drugih organizacij. Ker so praktično vsi precej dejavni in ker se v Trzinu dogaja res veliko družabnih prireditelj, je Odsev praktično vedno »pokal po živih«. Če je to dobro ali ne, je stvar ocene vsakega posameznika. Pri časopisu se zavedamo, da na ta način resnično beležimo in za zgodovino ohranjamo spomin na sedanji življenjski utrip Trzina. Ker ta dogajanja ilustriramo tudi s fotografijami, se časopis hitro debeli in tudi draži. Lahko se dogovorimo za eno fotografijo na vsaki dve strani. Tudi to je rešitev.

V uredništvu Odseva neprestano dobivamo, tudi z občinske strani, najrazličnejše dopise, pozive in obvestila, na primer o cepljenju psov in mačk, o krvodajalskih akcijah, o seminarjih za kmetijske, o varčevanju z energijo in podobno. Vsi pričakujejo, da bomo objavljali kar vse, kar nam pošiljajo. Ker je marsikatera od teh informacij koristna vsaj

za delček prebivalstva Trzina, pač precej teh tekstov objavimo, kar seveda sprejeto pripelje k debelini našega časopisa. Potem pa so tu še šola, vrtec, cerkev... Ni slabo, če pišemo tudi kaj o tem, vendar število 32 strani kaj hitro postane preozek okvir. V prvem polletju smo izdali tudi izredno številko, za katero je bilo dogovorjeno, da jo bodo polovico plačali gasilci, polovico pa Občina. V finančnem poročilu je to samo strošek Odseva. V finančno poročilo so tudi zapisali, da so za naše uredništvo kupili telefaks. Spej je to strošek, ki se seštevava in dvigne za prvo polletje načrtovano vsoto. Kaj bi šele bilo, če bi res kupili računalnik in mogoče celo tiskalnik in skener. Znesek bi tako presegli, da bi časopis lahko takoj nehali izdajati. Še sreča, da Emil ni imel časa, da bi šel po nakupih. Prevede dela je imel z urejanjem časopisa in najrazličnejših zgodb, za katere uporabljajo tudi fotografije in drugo gradivo, ki ga pridobimo ali napišemo v uredništvu Odseva. Tega presežnega dela v polletnem poročilu nihče ne upošteva. Prav tako ni nikjer označeno, da je v končno vsoto stroškov zajeto tudi tiskanje Uradnega vestnika Občine Trzin, ki tudi ni zanemarljivo debel. To gre enostavno na račun prevelike porabe uredništva Odseva.

Na juljski seji Občinskega sveta smo zato slišali kar nekaj kritičnih pripomb g. svetnika Romea Podlogarja, ki je med drugim zahteval, da Občinski svet izglasuje opomin glavnemu in odgovornemu uredniku za razpisno trošenje občinskega denarja in za vse druge nepravilnosti. Njegovega predloga svetniki sicer niso sprejeli, sprejeli pa so, kot je ugotovljeno med obrazložitvijo tudi sam župan, po vsebini precej podoben sklep, da moramo upoštevati z Oddelkom o glasilu Občine Trzin in s Finančnim načrtom glasila Odsev za leto 2001 določen obseg (število strani) glasila. Omenjeni dodatni sklep je predlagala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Ker smo do je juljske številke, ki jo držite v rokah, izdali 6 rednih števil glasila, ki so imele skupaj točno 250 strani (58 preveč), ob tem pa še Uradni vestnik, ki je imel 50 strani ter izredno številko s 24 stranmi, lahko do konca leta po tem sklepu Občinskega sveta izdamo le še 102 strani Odseva (Uradni vestnik ob tem ni zajet, v končnem obračunu pa bo). To pomeni, da bo vsaka številka poslej lahko imela le po 20 strani, ker pa se bomo morali tudi drugače držati finančnega pred-

računa, bomo časopis tudi drugače »pocenili«. Objavili bomo manj fotografij, črke bodo večje in lažje berljive, precej več bo belin – med članki in slikami ne bomo tako skrbno kot zdaj zapolnili vseh praznih mest. Na zalogi pa imamo seveda še nekaj »varčevalnih« ukrepov, o katerih pa bo moral pred izidom naslednje številke odločiti Uredniški odbor. Kot glavni urednik Odseva sem na seji pojasnil, da na krčenje finančnih stroškov časopisa z zniževanjem honorarjev in sedanjem uredništvu ne moremo pristati.

Ob vsem tem pa se sprašujem, kaj bi pomenilo za Trzin, če bi se svetniki pri vseh proračunskih postavkah tako trdo držali konec lanskega leta predvidenih števil v proračunu. Ali bi večje prihodke začeli pošiljati nazaj? Saj niso bili predvideni! Na juljski seji so svetniki nato dokaj hit-

ro opravili še z večino drugih točk dnevnega reda. Nekaj zapletov je bilo le še v zvezi z vrtcem, kjer nekateri od svetnikov zelo pedantno vztrajajo pri črki zakona in ugotavljajo nelegalne in nelegitimne spodrsilaje. To dlakocepstvo je pripeljalo že do tega, da tudi Ministrstvo za šolstvo in šport ni več prepričano, da trzinski vrtec izpolnjuje vse kriterije za vpis med zavode. Vsi skupaj so si nakopali izredno veliko dodatnega dela, ob tem pa so enostavno spregledali dejstvo, da vrtec v danih razmerah deluje dobro in da bi morali pravzaprav vsi več energije vložiti v to, da bi vrtec pridobil še dodatne prostore. Če bi dobil še tiste prostore, ki so že pripravljene, vpis vrtca med zavode niti ne bi bil sporen, seveda če ne bi pikolovsko iskali nepravilnosti, ki niti niso tako pomembne. Pikolovci imajo srečo, da naša zakonodaja in vse drugo, kar sodi zra-

ven, še nekaj časa ne bo brezhibno in ne bo mogoče vsega razlagati tako ali drugače. Zdaj se še vedno lovijo glede tega, kdo lahko daje kakšne podatke in za kaj je kdo pristojen.

Med temami, ki jih je na zadušljivi juljski seji, ki pa je očitno prijala muham, saj jih je bilo v sejni sobi kar veliko, obravnaval občinski svet, moramo omeniti sklep o prenehanju veljavnosti Odloka o določitvi dežurstev prodajaln in pogojev za prodajo blaga zunaj prodajaln in Občini Trzin. Sprejeli pa so tudi spremembe Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki, spremembo Odloka o ustanovitvi knjižnice Domžale, odlok o organiziranosti pomoči na domu ter Odlok o razglasitvi treh zgodovinskih spomenikov na območju Občine za kulturne spomenike lokalnega pomena.

Miro Štebe

ALI KOGA ZANIMA PRIDELAVA BIOHRANE?

Ko so na Občini sprejemali strategijo razvoja občine, so nekateri občani opozarjali na potrebo po tem, da bi morali v Trzinu večjo skrb posvečati bio pridelavi hrane. Govorili so celo o možnosti, da bi v sklopu lokalov na območju bodočega centra Trzina odprli tudi lokal za prodajo biološko neoporečno pridelane hrane. Prav zaradi tega so predstavniki občine na 24. sejo Odbora občinskega sveta za gospodarstvo, kmetijstvo in turizem povabili tudi tiste trzinske kmetovalce, ki se ukvarjajo pretežno s kmetijstvom. Povedali so jim, da bi bila Občina pripravljena pomagati tistim, ki bi se odločili za lovstvo pridelavo hrane, med drugim bi na pomoč priskočili tudi pri pridobivanju prostorov za trgovino z biopridelki v sklopu T3. Kmetije, ki so na sestanek prišli, pa za lovstvo pridelavo in prodajo hrane niso pokazali posebnega zanimanja. Postopek za pridobitev potrdila o tem, da neko prideluje biohrano je namreč sorazmerno dolg. Najprej se mora vsak kandidat prijaviti na pristojnem uradu v Mariboru. Kmetijski strokovnjaki nato preverijo zemljišče in opravijo strokovne analize ter odločijo, ali je zemljišče sploh primerno za pridelavo takšne hrane ali ne. Glede na to, da so z analizo zemlje na območju sosednjega Stoba ugotovili, da je zemljišče primerno za lovstvo pridelavo, tudi v Trzinu verjetno obstajajo pogoji za pridelavo bioprehrane. Kandidati morajo obiskovati tudi posebne seminarje, na katerih jih podrobneje seznani o lovstvu pridel-

lavo hrane, ko že začno s pridelavo bio-prehrane, pa pristojni strokovnjaki še tri leta nadzorujejo njihovo delo. Delajo napovedane in nena-povedane vzorčne preiskave in šele po treh letih kmetija lahko dobi certifikat za pridelavo bioprehrane. Ker kmetije, ki so prišli na sestanek, niso pokazali posebnega zanimanja za pridelavo biohrane, kmetijska posvetovalna služba pa je sporočila, da so se tudi iz Trzina nanje obračali z željami, da bi izvedeli kaj več o lovstvenem kmetijstvu, so se na Občini odločili, da preko Odseva povabijo vse, ki jih lovstvena pridelava hrane zanima, naj se obr-

nejo na Občino, kjer bodo dobili vsa potrebna pojasnila, Občina pa je, kot smo že zapisali, pripravljena tudi pomagati vsem, ki bi se odločili za lovstvo dejavnost.

Kaj pa selitev kmetij?

Na sestanek 19. junija 2001 pa so obravnavali še eno, za Trzin precej pomembno vprašanje. Občina namreč ponuja vsem trzinskim kmetom možnost, da preselijo svoje kmetije iz naselja na obrobje Trzina, na zemljišče južno od železniške proge. Tam naj bi postavili nove kmetije, saj so v naselju, ki se vse bolj spreminja v stanovanjsko, zaradi svoje dejavnosti vse pogostje že nezaželeni sosedje. Le dva udeleženca sestanka sta se za predlog ogrela, eden od udeležencev je zahteval, da že gradi na svojih parcelah in da bo s tem nadajeval, eden je izjavil, da je njegova kmetija že tako na robu naselja in da je nima smisla seliti, eden se zanima za postavitev objekta za vzrejo

konj, vendar bi objekt postavil na svoji parceli, ki leži precej stran od območja, ki so ga na občini predvideli za prihodnjo kmetijsko dejavnost, eden od udeležencev sestanka pa je že sprožil postopek za gradnjo kmetije v bližini meje z Depalo vasjo.

Na Občini poudarjajo, da je smiselno razmišljati o selitvi kmetij iz naselja in o ureditvi enotnega kmetijskega območja. Takšna gradnja bi bila ekonomsko upravičena, saj bi vse skupaj lahko uredili z enkratnim spreminjanjem prostorskih planov, hkrati pa bi to pomenilo tudi hitrejšo in cenejšo urejanje komunalnih in drugih priključkov, potrebnih za zagotovitev ustreznih ravni življenja na takem območju.

IZTOK KADUNC – NOVI PRVI ČLOVEK ČETRTNEGA ODBORA

Konec lanskega in v začetku tega leta smo pisali o nesoglasjih pri delovanju Četrtnega odbora v industrijski coni Trzin, še zlasti pa o razhajanjih med Četrtnim odborom in predstavniki Občine. Po tistem je prišlo do dveh zamenjav v vodstvu in sestavi četrtnega odbora, krmilo odbora pa je prevzel Iztok Kadunc. Z g. Kaduncem smo nameravali opraviti predstavitveni pogovor že, ko je prevzel funkcijo, vendar nam zaradi stiske s časom to nikakor ni uspelo, ker pa menimo, da nikoli ni prepozno, smo g. Kadunca povabili na pogovor za juljsko številko našega glasila.

Iztok Kadunc je prijeten sogovornik. Njegova odprtost ter veseli nasmeh sta pogosto nalezljiva. Tudi ko govori o zahtevnih vprašanih in problemih, zaradi njegovega optimističnega pristopa vse izgleda lažje in obvladljivo. Je direktor in lastnik podjetja Elpas in prav pred kratkim so podjetje preselili v nove in večje prostore. Iztok je po izobrazbi strojni inženir, preden pa se je odločil za študij strojništva, pa je bil elektrotehnik. Poskusil se je v več podjetjih, pred šestnajstimi leti pa se je odločil za samostojno pot in je ustanovil svoje podjetje. Izdelujejo najrazličnejša stikala in druge elemente za gospodinjne aparate. Pravi, da je bil začetek zelo obetaven, v času, ko se je Slovenija osamosvojila, pa je zaradi poslabšanja gospodarskih razmer v Evropi, predvsem pa zoženja trga na področju proizvodnje gospodinskih aparatov, nastopilo krizno obdobje, ki so ga premagali in danes je usposobljen. Stvari se zdaj spremenjajo na bolje in na krizo so ostali le spomini. Zdaj je nastopil čas, ko že lahko vse večjo pozornost namenjajo kakovosti in konkurenčnosti svojih izdelkov.

Iztok Kadunc se je v industrijsko cono Trzin z družino priselil pred dvanajstimi leti. Lahko se pohvali, da so bili med prvimi stanovalci cone. »Le nekaj drugih podjetnikov je že živelo tu. Spominim se, da je takrat že deloval tudi Kimi in takratni PKB. Cono dobro poznam. Lahko bi rekel, da sem jo gledal od nje-

nega nastajanja naprej. V četrtnem odboru delujem od njegove ustanovitve, moram pa reči, da smo se stanovalci skušali organizirati že pred tem, še v času, ko se je cona prvič oziroma drugič izdalneje širila. Takrat smo se povezali in smo dali tudi pripombe na načrte za širitev, vendar nas nikakor niso upoštevali. Mislim, da bodo tudi zaradi tega nastali problemi, pravzaprav že nastajajo. Že takrat smo razmišljali, da bi se organizirali kot skupnost stanovalcev in uporabnikov cone. Dejstvo je bilo, da smo se vsi priselili v cono in da smo delovali oz. razmišljali drugače, kot so razmišljali na takratni domžalski občini. Želeli smo vzpostaviti neke vrste dialog z občino in da bi probleme, ki so se pojavljali, reševali skupno. Takrat je bilo res veliko težav in zapletov. Cono so na veliko gradili, bilo je precej težav z izvozi in uvozi, ni bilo luči, imeli smo težave z napeljavo elektrike, s pridobivanjem telefona itn.

Kako pa je bilo ob zamenjavi v vodstvu četrtnega odbora?

Nič posebnega. Ko je gospod Grginič odstopil, sem kot njegov namestnik opravljal funkcijo predsedujočega, dokler nismo izvedli volitev. Na njih so za predsednika izvolili mene, moj namestnik pa je Brane Lap. Moram reči, da ni prišlo do kakšne posebne zamere na račun g. Grginiča. Saj ni imel slabih idej. Na primer količki. Zdaj smo dobili lepe količke. To je njegova zasluga, če ne bi opozarjal na to, bi bili količki

verjetno manj kakovostni. Bilo je pač nekaj nesoglasij in razliki smo se. Prestali člani četrtnega odbora pa smo se potem dogovorili, da bomo pri našem delovanju osrednjo pozornost namenjali »skupnim točkam«, to je tistim točkam, pri katerih se bomo lahko uskladili in ki bodo zanimive za večino članov odbora. Naš interes v zvezi s temi točkami pa bomo predstavljali tudi Občini in drugim pristojnim organom. Občino smo zaprosili, da bi tudi mi dobivali gradivo za seje občinskega sveta, tako da bi se tudi mi seznanjali s tem, kaj se dogaja na Občini. Zaprosili smo še, da bi gradivo dobivali prej, preden je vse pripravljeno za končno sprejemanje sklepov. Želimo namreč, da v primeru, če se problematika, ki jo obravnava Občinski svet, nanaša na OIC-o, tudi mi povemo svoje mnenje o tem in da se pred sejo občinskega sveta z našimi pogledi lahko seznanimo svetnike in s tem tudi druge dele Trzina. Želeli bi doseči več povezanosti in sodelovanja z ostalimi deli Trzina. Pri tem se zavedamo, da ima vsak del Trzina svoje potrebe in način življenja, nismo pa za to, da bi za en del veljala takšna zakonodaja, za druge drugačna, za tretjega pa spet drugačna. To bi pravzaprav pomenilo diskriminacijo. Različnost mora biti, to je naravno, vendar si želimo več povezanosti in skupnega premagovanja problemov. Če Svet obravnava problematiko, ki se nanaša na OIC-o, na zasedanje občinskega sveta pošljemo tudi našega predstavnika, seveda pa z našimi pogledi seznanimo tudi g. Podlogarja, ki je na Občini zadolžen za povezavo z nami. Moram reči, da z njim kar dobro sodelujemo in da redno prihaja na naše sestanke. Teh je bilo v prvem obdobju kar veliko, zdaj pa se običajno sestajamo enkrat mesečno, pred zasedanjem Občinskega sveta.

Pri sklicevanju sestankov pa smo bolj neformalni, saj se sklicujemo kar po telefonu. Treba se je zavedati, da smo vsi poslovneži in da imamo najrazličnejše obveznosti. Za zadnji sestanek, ki je bil sklican dovolj zgodaj, sem na primer klical enega člana odbora: »Ali prideš?« »Bi prišel, pa sem ravno na Češkem.« Drugi član odbora se mi je že en teden prej opravičil, da gre v Kanado, tretji pa mi je potožil, da je prezaseden. Poskušal sem najti nov termin, pa spet ni vsem

ustrezal. Seja je tako odpadla, vendar nam drugače, razen zdaj, ko je že tudi čas poletnih dopustov, uspeva, da se uskladimo in najdemo termin, ob katerem lahko na sestanek pride večina. Da bi zadevo poenostavili, pa sestanek sklicujemo kar v svojih uradih, na različnih lokacijah, na primer tu pri meni ali pa pri katerem drugem, bili pa smo tudi v Honda centru, kar nam je omogočil g. Podlogar. Moram reči tudi, da je na nekatere od naših sestankov prišel tudi g. župan.

Kateri so najbolj pereči problemi cone?
Na četrtnem odboru si predvsem želimo še lažje sodelovanje z Občino. Včasih pogrešamo boljše obveščenost o načrtovanih posegih. Ena takih stvari je bila odločba glede nedovoljenih posegov na občinska zemljišča v coni. Saj gre večinoma za čisto banalne stvari, na primer ko smo se zadnjič pogovarjali o tem, kaj bodo še naredili v coni, so nam našli kar nekaj stvari, potem pa smo ugotovili, da so začeli prekopavati nekatere dele cone in napeljevali vodo, čeprav nam o tem prej niso nič povedali. Saj ne gre za ne vem kaj, ampak prav bi bilo, da bi za te stvari mi vedeli vnaprej in da bi se mogoče z občino o nekaterih zadevah tudi bolje uskladjali. Mislim, da smo tu, da si medsebojno pomagamo. Sicer pa ocenjujem, da je sodelovanje z Občino zdaj relativno dobro.

Eden večjih problemov cone je parkiranje?
Okrog tega je bilo že dosti govora. Med drugim je prišlo tudi do zapleta s količiki. Mi pravimo, da gre za problem parkiranja in ne problem nedovoljenega parkiranja. Če ob neki ulici postavijo količike, si tam parkiranje preprečijo, vendar bodo vozniki svoje konjčke ustavili drugje, kjer je to še možno. Mislim, da je treba problem parkiranja v coni reševati globalno. Preučiti bi bilo treba možne rešitve. Nisem strokovnjak za to področje, vendar menim, da bo ta problem še hujši. Mislim, da bi to vprašanje morali začeti reševati že precej prej, ko so cono še gradili.

Kaj pa problem nedovoljenih posegov na občinska zemljišča?
To je kompleksen problem in jih večinoma ne obojam. Prej ni bilo nikogar, ne iz Domžal ne iz Trzina, ki bi to urejal. Ljudje so sami urejali zelenice, poskrbeli za lepši videz cone, nekateri so postavili tudi kakšne prizidke k svojim objektom, vendar se to še dogaja. Po listem, ko je Občina sprejela odlok o teh posegih, so se pojavili že novi. Predlagal sem, da bi ljudem, ki so opravili takšne posege, in tudi tistim, ki teh posegov niso naredili, pa si mogoče želijo, dali možnost najema občinskih zemljišč, seveda pa je pri tem treba natančno določiti, kaj je dovoljeno

in kaj ne oz. kaj lahko sploh na teh zemljiščih naredijo.

V coni je ves čas prisoten problem informiranja o lokacijah posameznih podjetij. To informiranje je zelo slabo. Predlagal sem, da naj bi kje namestili informacijsko tablo, na kateri bi se dalo razločno razbrati, kje je kakšno podjetje. Sedanje tabele, ki so jih namestili po coni, so premalo pregledne, premajhne. Problem je tudi, ker se ob njih na cesti z avtom ne moreš ustaviti, da bi jih preučil. Na občini sicer govorijo, da bodo neke namestili veliko tablo, kjer bodo na voljo vse informacije, vendar ne vem, kje bodo to tablo lahko postavili. V zvezi s tem je predvsem problem parkiranja pred tablo. Zaenkrat pa je najbolje, če človeka, ki želi določene informacije o kakšnem podjetju, pošlje na pošto. Tam imajo zadnje podatke o podjetjih.

Problem »gradu« oz. zdaj velike stanovanjske zgradbe na vhodu v cono.
To bi moral biti problem celotnega Trzina. Ob tem pa moram opozoriti, da tista stavba ni edina taka, v naselju sta vsaj še dve podobni stavbi, ki so ju nenačrtovano spremenili v stanovanjske zgradbe. Pri »gradu« je mogoče še posebej pereče vprašanje parkirnih prostorov, vsi drugi problemi, ki se pojavljajo ob tem, ker cona ni stanovanjsko naselje, pa so povsod enaki in bi jih morali celostno reševati. Žal pa to ni samo problem četrtinega odbora. Kot organizirana skupina, ki naj bi bili predstavniki cone, imamo zelo majhne možnosti, da bi pri reševanju tega vprašanja kaj naredili. Enkrat so me tudi vprašali, ali bi lahko predstavnik stanovalcev v »gradu« prišel na naš sestanek. Naši sestanki so javni in odprti tudi za druge pre-

bivalce cone, zato nisem imel nič proti udeležbi tega predstavnika na našem sestanku, vendar na sestanek ni prišel. Moram pa še enkrat poudariti, da je četrtini odbor samo svetovalno telo, ki lahko občinskemu svetu zgolj svetuje možne rešitve in ga opozarja na probleme, druge možnosti nimamo.

Povezovalna cesta med IOC-o in ostalim delom Trzina.

Ta cesta bi morala biti že zgrajena. Bila je načrtovana in za cono je izrednega pomena. To naj bi bila šolska pot za otroke iz cone. Zdaj se tam, mimo tistih jam, zelo težko prebijajo. Mislim, da ni nobenih posebnih razlogov, zakaj cesta tam ne bi bila, razen razlog prebivalcev ob Kidričevi cesti, ki se bojijo, da bi povezovalko vozniki uporabljali kot obvoznico Štiriposovnice. Prepričan sem, da se to ne bo zgodilo, ko bo zgrajena avtocesta. Ta bo prav gotovo pobrala ves tranzitni promet, zato bo tudi ostali promet – dnevna migracija – stekel hitreje in ne bo potreba po iskanju obvoznice.

Z g. Kaduncem sva na hitro preletela še celo vrsto vprašanj, ki se nanašajo na življenje in utrip cone. Tej problematiki bomo morali v Odsevu vsekakor nameniti še kakšen članek, še zlasti zanimivo je vprašanje bodočega razvoja cone. Ker bi s tem lahko pripomogli k boljšemu medsebojnemu seznanjanju in povezovanju v Trzinu, bomo, kot sem lahko razbral med pogovorom z g. Kaduncem, pri članih četrtinega odbora lahko našli dobre sogovornike.

Miro Štebe

Telefonske številke Občine Trzin so:

72 - 26 - 100, 72 - 26 - 110, 72 - 11 - 060

Elektronska pošta: info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu: <http://www.obcina-trzin.si/>

GASILSKO SLAVJE ZA V ANALE

Praznovanje 95. obletnice gasilskega društva je bilo ta začetek poletja prav gotovo eno takih družabnih dogajanj, da se ga bomo Trzinčani še dolgo spominjali. Nenazadnje je gasilec uspelo na zaključek svojega slavlja, na veselico, privabiti toliko ljudi, kot jih še ni pritegnila nobena druga veselica v Trzinu. Predsednik gasilskega društva Jože Kajfež mi je, ko mi je prinesel poročilo o praznovanju, dejal: »Za nami je prav gotovo najbolj naporen mesec v letošnjem letu in kar nekaj časa bo treba, da bodo nekateri spet prišli k sebi!«

Vse skupaj se je začelo že 22. junija, ko so znova pripravili gasilski vodni nogomet. Težava je bila v tem, da so morali zaradi gasilskega tekmovanja, ki je bilo naslednji dan, v soboto, 23. junija, tekmovanje gasilcev z žogo ne pričakovano pripraviti en dan prej, kot so sprva napovedovali. Mogoče je bilo prav zaradi tega nekaj manj gledalcev, tisti, ki so prišli, pa so se, prav tako kot lani ali pa še bolj, zabavali, ko so spremljali boje gasilcev z žogo in vodnimi izstrelki. Tokrat je nastopilo 6 ekip, ki so pokazale res precejšnjo borbenost, žoga, s katero so igrali, tudi letos ni prenesla vseh naporov. V finalni tekmi je izpustila dušo in borbeni tekmovalci so morali igrati do konca izpolniti na klasičen način. Tudi letos se prireditelji niso zadovoljili le z nogometom. Pripravili so še dve disciplini t.j. gasilskega mnogoboja, kakršnega verjetno ne poznajo nikjer drugje na svetu. Po nogometnih dvobojih

so se tekmovalne ekipe namreč pomerile tudi v metanju gasilske sekirice v cilj. Čeprav smo že lani trzinskim predstavnikom obitali, da bi morali po tradiciji, če hočejo biti prave trzinske skirice, malo boljše metati sekirice, se tudi letos na to disciplino očitno niso kaj posebej pripravljali. Spet so jih premagali Mengšanji, na splošno pa so sekirico metali precej slabo.

Zadnja disciplina gasilskega mnogoboja je bil štafetni tek v gasilskih škornjih in drugi gasilski opremljeni. Stvar na videz izgleda enostavna, vendar so zaripli obrazi tekmovalcev in njihova zadihanost na koncu tudi gledalcem dala vedeti, da tudi ta tekma ni kar tako.

Trzinsko čast je letos rešilo moštvo SD Trzin, ki je po seštevku rezultatov na tekmovanju zasedlo prvo mesto. Druga je bila ekipa PGD Mengeš, odlično tretje mesto pa je pripadlo gostiteljem, tekmovalcem PGD Trzin. Veliko zahtevnejša in resnejša naloga je člani PGD Trzin čakala naslednji konec tedna, v petek, 29.6., in soboto, 30.6. 2001. V petek so v dvorani kulturnega doma v Trzinu pripravili slav-

nostno sejo v počastitev visokega jubileja društva. Člani društva, gostje in drugi obiskovalci so dvorano v celoti zasedli, na odru pa so se tokrat zvrstili kar trije slavnostni govorniki: predsednik PGD Trzin Jože Kajfež, predsednik Občinske gasilske zveze Domžale Marjan Slanar in župan Občine Trzin Anton Peršak. Orisali so zgodovino, delovanje in pomen trzinskega gasilskega društva. Za slavnostni in veseli pridih priveditve so poskrbeli žerjavčki, člani pevskega

zboru, za kar se jim predsednik PGD Trzin Jože Kajfež ob tej priložnosti še enkrat zahvaljuje. Celotni program pa je prijetno in kar rutinirano povezovala naša sodelavka in znana trzinska gledališnica Urša Mandeljc. Kot se za vse slavnostne akademije ob jubilejih spodobi, so se gasilci tudi na tej slavnosti spomnili zaslužnih za

uspešno delo društva. Podelili so priznanja vsem, ki so se izkazali v dolgoletnem delu društva. Častne značke in priznanja so dobili nekateri člani za dolgoletno službovanje v gasilski organizaciji, priznanja in zahvale pa so prejeli tudi občani in organizacije iz Trzina, ki so se izkazali pri delu z gasilci. Med drugim moramo

omeniti, da je priznanje prejelo tudi naše uredništvo. Gasilska zahvala Odsevu je prvo priznanje, ki ga je naše glasilo prejelo od katerega od trzinskih društev. Na akademiji pa so se s priznanji spomnili tudi sosednjih gasilskih društev, predstavniki le teh pa so Trzinčnem prinesli tudi priložnostna darila. Po uradnem delu proslave se je začela zakuska s prijateljskim klepetom udeležencev. Treba je reči, da imajo trzinski gasilci kar dosti prijateljev

Naslednji dan, v soboto, pa se je vse skupaj začelo že ob 16.30 pred trgovino Merktor. Tam so se začeli zbirati gasilci in gasilke, narodne noše in člani godbe iz Mengša, seveda pa tudi opazovalcev ni manjkalo. Vsi so se postrojili v dolg slavnostni sprevod in veselo so odkorakali do gasilskega doma v Trzinu, kjer sta duhovnika g. Pavle Krt in dr. Bogdan Dolenc blagoslovila kip sv. Florjana, ki bo poslej krasil pročelje gasilskega doma. Na priložnostni slovesnosti, na kateri ni manjkalo slavnostnih govorov, so zaslužnim gasilecem podelili tudi najvišja gasilska odlikovanja. Nagrajencev je bilo devet. Občinska gasilska odlikovanja so prejeli: Andrej Gril, Stanko Učakar, Alenka Mušič, Janez Kavčič, Rajko Podobnik in Jože Kajfež, državna gasilska priznanja pa so prejeli: Janez Cotman, Anton Dane in Tomaž Dane.

Predsednik PGD Trzin Jože Kajfež se ob tej priliki zahvaljuje vsem, ki so kakor koli pomagali, da je prireditev tako uspešna. Se posebej pa se zahvaljuje vsem narodnim nošam, ki so zveste spremljevalke večine slavnostnih prireditev trzinskih gasilcev in ki so zares polepšale tudi tokratno praznovanje. Seveda pa se zahvaljuje tudi članom Mengške godbe, s katero trzinske gasilce povezuje že dolgoletno prijateljsko sodelovanje.

Udeleženci slavlja so se po končani prireditvi večinoma vsi napotili na prireditveni

prostor gasilske veselice in se tam v toplem, sončnem popoldnevu osvežili in zatopili v prijateljske pomenke. Veselica se je tako začela že precej pred uradno napovedanim začetkom ob 20. uri. Po ocenah organizatorjev je bilo na veliki vrtni veselici, ki so jo pripravili na dvorišču trzinske osnovne

šole, tokrat več kot 1500 obiskovalcev, kar je za Trzin izjemno dober obisk. Treba pa je reči, da so se obiskovalci tudi izmenjevali, tako da pravega števila obiskovalcev ne ve nihče. Veselica je lepo uspela na vseh področjih. Jože Kajfež ob tem pravi: »Moram priznati, da smo tisti, ki smo na veselici delali, skoraj »spustili« dušo, kot bi temu rekli. Dela in skrbi je bilo res veliko! V največjo zahvalo pa nam je to, da so bili ljudje zadovoljni in jun nismo razočarali!« Res je bilo vse na mestu: skupina Korado in Brendi, hrana, pijača, obiskovalci, srečelov, kokice, baloni in veselje. Veselica je bila ob

pravem času na pravem mestu in ni nič čudnega, da se je zavlekla pozno v tople junijsko noč. Ko je dež po drugi uri poskropil prizorišče, so se tudi najbolj vztrajni veselo in utrujeno razšli. Na tako veselico pa bomo še prišli.

Drugi dan so bili utrujeni gasilci malo manj veseli, ko so iskali dva velika dežnika, ki sta pokrivala stojnice, saj so jih nepridipravi odnesli, nekdo, ki verjetno ni bil najbolj navdušen nad svojo srečno roko pri srečelovu, pa je z barvo, ki jo je očito dobil na srečelovu, polnil pročelje osnovne šole. Fantje, ki so že tako javni hiteti na pomoč v najrazličnejših razmerah, so tudi tokrat zavihali rokave, počistili prizorišče in pročelje osnovne šole, v Depali vasi našli dežnika in sklenili, da bodo na naslednji veselici skušali bolj paziti na nepridiprave.

Ob koncu se predsednik PGD Jože Kajfež v imenu tudi drugih trzinskih gasilcev zahvaljuje vsem, ki so jim pomagali: »Ne morem poimensko naštetih vseh, ker bi jih prav gotovo vsaj nekaj, nenamerno, izpustil. V veselje pa mi je, ko razmišljam o tem prazničnem mesecu našega društva in pri tem spoznavam, da je res, kar so mi rekli že drugi, da Trzinci dihaajo z nami, gasilci.

Vsem še enkrat hvala!«

Miro Štebe
in
Jože Kajfež

PROSLAVA OB DNEVU DRŽAVNOSTI IN OB 10. OBLETNICI BITKE V TRZINU

V nedeljo, 24. junija 2001, smo občani naše občine in veterani vojne za Slovenijo iz Trzina z udeleženci trzinske bitke s proslavo pred Lotričevo hišo ob mostu čez Pšato počastili dan državnosti in 10. obletnico bitke v Trzinu. Proslavo so organizirali Občina Trzin, Sekcija veteranov vojne za Slovenijo Trzin in KUD Trzin.

Domžalski rogisti so s himno in z drugimi skladbami popestrili kulturni program, katerega sta z vmesnimi recitacijami vodili Mirjam in Urša.

Slavnostni govornik je bil g. Janez Gregorič, takratni poveljnik zaščitne čete in eden od pogajalcev, ki je skupno z Bojanom Končanom, Edvardom Golobom in Antonom Železnikom, pripadnikoma in načelniku 55. Območnega štaba teritorialne obrambe Domžale bila dana naloga, da skušajo od pripadnikov zaostalega dela tankovske kolone, ki je v ranih jutranjih urah, na poti iz vojašnice Vrhnika na Brnik, v Trzinu, na mostu čez Pšato pri »Gregcu« naletel na barikado kamionov, ki jo je pred tem postavil takratni pomočnik komandirja postaje milice g. Maks Karba, doseči predajo in se tako izogniti neposrednemu bojnemu spopadu, kar je žal uspelo šele mnogo kasneje, ko so že padle žrtve na obeh straneh. Gospod Janez Gregorič je v svojem govoru predstavil dogodke zgodovinskega 27. junija 1991 v Trzinu. Tistega dne na večer so pripadniki specialne enote milice, pod poveljstvom Vinka Beznika, pripadniki diverzantskega voda, pod poveljstvom Boža Zupančiča, in protidiverzantskega voda, pod poveljstvom Igorja Kvasa, skupno s pripadniki voda zaščitne čete, ki ji je poveljeval Borut Skrijanc, vsi iz takratnega 55. Območnega štaba teritorialne obrambe Domžale, v Trzinu izbojevali

bitko s pripadniki JLA in dosegli njihovo predajo. Pripadniki diverzantskega in protidiverzantskega voda so bili vsi iz občine Kamnik.

Na koncu govora, iz katerega je izhajalo, da so pripadniki policije in teritorialne obrambe v tistem nepozabnem času za slovensko zgodovino, ko je povojna generacija teritorialne obrambe nadaljevala s svetlimi narodnostno-domoljubnimi dejanji, in po Maistrovih boricah in boricah NOB dokončala sen slovenskega naroda, svobodno, samostojno Slovenijo, za kar imamo veterani vojne za Slovenijo svojo parolo, ko na vprašanje govornika ali poveljujočega – »ZA KOGA« odgovorimo z vzklikom »ZA SLOVENIJO«.

Častna straža pripadnikov 12. gardnega bataljona slovenske vojske je s svojim atraktivnim izvajanjem častnega pozdrava s puškami proslavi dala svoj pečat, enako pa tudi praporščaki v veteranskih oblekah s prapori sosednjih, Mengša, Domžal in Kamnika, veteranskih sekcij in območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo ter prapor manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ).

Na proslavi je župan g. Anton Peršak, po svojem nagovoru, pripel trak Sekcije veteranov vojne za Slovenijo Trzin na prapor Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale. Proslavi so prisostvovali tudi žena Mojca, hčerka Petra in mama padlega Edvarda Peperka, pripadnika diverzantskega voda iz Kamnika ter pripadnik zaščitne čete Aleš Kodra iz Domžal z ženo in hčerkama, ki je za posledicami dobljenih ran v glavo ostal

slep. Gospe Mojci Peperko in Alešu Kodri sem kot predsednik sekcije veteranov vojne za Slovenijo Trzin izročil spominski medalji Zveze veteranov vojne za Slovenijo ob 10. obletnici osamosvojitve vojne.

Na proslavi je bilo podeljeno tudi priznanje manevrske strukture narodne zaščite »Slovenska družina« družinam Končan, ki se nanaša na družino g. Bojana Končana, sedanjega polkovnika SV, med bitko v Trzinu je vodil spopad z desantom specialcev JLA in bil takratni načelnik 55. Območnega štaba teritorialne obrambe Domžale, družini njegovega brata g. Janeza Končana z Vrhpolja pri Kamniku, sedanjega direktorja Razvojnega zavoda d.d. v trzinski piramidi in njuni mami g. Mariji Končan iz Horjula, ki je skupaj s sinom Bojanom prevzela priznanje.

Po končani proslavi smo udeleženci z gosti in občani odšli v bližnji kamnolom, kjer je Turistično društvo Trzin ob kresu, s klobaso in pijačo pripravilo zaviždanja vredno, spontano, družabno srečanje, ki bo marsikomu ostalo v lepem spominu.

Za ozvočenje so poskrbeli trzinski žerjavčki, in sicer g. Franci Zupan. Tako smo proslavili praznik dneva državnosti in 10. obletnico trzinske bitke.

V imenu vseh veteranov vojne za Slovenijo se vsem najtopleje zahvaljujem, še posebno našemu županu g. Antonu Peršaku, nastopajočim izvajalcem programa in Turističnemu društvu Trzin, to je Jožici in Francu Valenčaku.

Trzin, 04.07.2001

Jože Kosmač

KRES ZA DAN DRŽAVNOSTI IN ZA 10. OBLETNICO OSAMOSVOJITVENE VOJNE

Starodavni običaj kresovanja smo v Trzinu že tretjič združili s praznovanjem dneva državnosti. Tokrat se je kresovanja v kamnolomu udeležilo kar več kot 300 Trzinčev.

Kako prazen in neizživet bi bil večer po odmevni proslavi ob dnevu državnosti pred spominskim obeležjem bitke za osamosvojitve v Trzinu, če ne bi bilo kresa, saj smo bili udeleženci proslave pripravljeni na druženje in moč ognja. Ko pa je kres zagorel na prostoru, ki ga v polkrogu obdajajo visoke skalne stene – v Irzinskem kamnolomu, pa smo lahko doživeli resnične čare kresne noči. Niso bili potrebni glasni ansambli, organizacijska pedantnost, širok izbor hrane in pijače... Pogovor je stekel tudi ob glasbi s kaset, klobasi, kruhu in vinu. Klepet je stekel, ustvaril je razpoloženje za stike, prijateljstvo, ples... Verjetno je bila posredi res čarobnost kresnega večera.

Kres kot najskrivnostnejši dan poletnega obdobja, saj je takrat sonce najvišje, praznujemo po starem izročilu, ki sega v pradavno pogansko obdobje, 24. junija. Pred tem pa je kresni večer. Obdobje od 21. do 25. junija, kresni dan pa naj bi bil najdaljši v letu, je že od nekdaj povezano z najrazličnejšimi šegami, obredi in verovanji. V tem obdobju naj bi svojo moč preizkušali škrti, vile in druga nadnaravna bitja, sam praznik pa naj bi bil nabit s čarobno močjo in čarovništvom. »O kresi se dan obesi«, »Ob kresi se dan preobesi«, pomeni, da se začne krajšati. Od takrat, ko je človeštvo poosebilo sonce in ga začelo častiti kot božansko bitje, ki je vir življenja, je tudi menilo, da lahko s čarobnimi sredstvi soncu ohrani moč in mu jo pomnoži. Tako čarobno sredstvo za to je bil prav ogenj. Božanski ogenj na nebu naj bi ojačali z zemeljskim ognjem in zato so kresove tudi kurili čim bližje soncu – na gričih in hribih. Na kresni dan, ko je sonce najmočnejše, še pomoč ognja - kresa za ohranitev njegovega viška moči. Številne kresne šege govore, da kresna magija ni bila namenjena le soncu, ampak tudi človeku in živini.

Na Slovenskem se kres imenuje tudi janževo, šentjanževo. S sprejetjem krščanske vere je kresni dan, Kresnik, spremenjen v dan čaščenja sv. Janeza Krstnika. Damjan J. Ovsec v svoji Veliki knjigi o praznikih piše o številnih šegah in običajih, ki so v Sloveniji povezani s šentjanževim. Povsod na ta dan nabirajo cvetice, ki imajo čarobno in zdravilno moč, sprejeto od sonca, med njimi zlasti kresničevje in ivanjščice ter praproti. Vedeževanje, pogled v prihodnost, je tedaj prav tako uspešno kot na predvečer novega leta.

Za številne veterane vojne za Slovenijo in druge goste in seveda občane, je bil večer 24. junija, kot so sami povedali, čaroben, nepozaben. Koliko zrn praproti si je vsak vsul v obutev, da bi premagal težave, bil močnejši, imel bogato letino, zdravo živino, da bi omožil hčer ali oženil sina, ve vsak sam; koliko dela so imele vedeževalke na ta večer, vedo le one, tisti, ki smo bili ob kresu, vemo le to, da smo preživeli lep večer.

Pa še to: kres je bil pripravljen iz starega lesa, lesa odsluženih ostrešij, lesenih odpadkov, ki so ostali po čistilni akciji; vendar smo, povedano na uho, pridali hrastov panj, nekaj praproti in ivanjščice. V imenu udeležencev se moram zahvaliti vsem, ki so pripravili kres, pripravili in pospravili prireditveni prostor, skrbeli za glasbo, hrano in pijačo. Hvala zato Tereziji, Bojanu, Jožetu, Boštjanu, Miranu, Tonetu, Jožetu, Franciju, Frančku, Mariji, Sonji, Ireni, Lojzetu in drugim.

Dobimo se prihodnje leto!

Jožica Valenčak

nitev njegovega viška moči. Številne kresne šege govore, da kresna magija ni bila namenjena le soncu, ampak tudi človeku in živini.

GUŠTIN & Co. d.o.o.

Take that first slovene-american english bilingual step onto us, and - call us today!

Simultano prevajanje poslovnih razgovorov takojšnjim zapisom, prevajanje/tolmačenje, profesionalne storitve »public relations«.

Informacije od 10. - 17. ure.

Tel.: (01) 534-90-77

GSM: 031-866-936

E-pošta: tjasa.gustin@telemach.net

Fax: 0015-094-793-625

PRAZNIK

Lep sončni vzhod je že navsezgodaj osvetlil pokrajino okoli zemljepisne širine in višine, kjer leži Slovenija. Država Slovenija je ta dan slavila deseto leto – deseti rojstni dan. Občani Trzina smo že prejšnji večer s proslavo obeležili praznik naše države.

Žal pa je v Trzinu na nekaterih mestih izgled kazil praznično podobo. V Mlakah na Mlakarjevi ulici je na enem od kandelabrov na koncu ulice visela narobe obrnjena državna zastava. Res, da je enaka zastava narobe obrnjena visela že prejšnji praznik na Ljubljanski cesti – na to so me opozorili občani, ki so mislili, da sem jo spregledal. Ne, nisem je spregledal, toda nisem hotel kar naprej pisati o narobe obrnjenih zastavah. Tudi občinski nadglavi nisem hotel nič očitati, žal pa moram danes. Ne vem, ali je župan iz našega denarja, torej denarja davkoplačevalcev, plačal to uslugo, ki je bila izvršena nekakovostno. Si predstavljate, da vam preki-

jejo streho in obrnejo samo en strešnik narobe. Dober gospodar bi streho pregledal in če bi opazil narobe obrnjen strešnik, delavcem ne bi plačal, ker bi bila streha neuporabna. V najbolj bogati občini pa je izgleda navada, da se vse plača, opravljenega dela izvajalcev pa se ne pregleda. Saj res! Spomnil sem se, da imamo v občinski upravi dva »50 odstotna« inšpektorja, ki naj bi delala ...

Druge črna točka, ki pa je bila opazna tudi z

glavne ceste in je kazila praznični izgled Trzina, pa je bil ekološki otok in ob njem zabojnik za smeti na stari Ljubljanski cesti pred lokali ali, kot rečemo Trzinci, za lokali na Kidričevi cesti. Res, da te zabojnike uporabljajo gostinci in drugi zaposleni v tamkajšnjih lokalih za odlaganje embalaže in vsega ostalega. Toda velik kup vrečk, položnih pred zabojnikom skoraj kot drva visoko, ni bil v ponos prazničnemu Trzinu. Kaj nam potegamo najlepše smerokazne table, ki jih gledaš zgoraj, ko pa pogle-

Državna zastava. Toda katere države? (Trzin 25.6.2001)

Trzinske ekološke barikade na Ljubljanski cesti, 25.6.2001

daš na tla, pa vidiš podgane, ki se mastijo z ostanki hrane iz bližnjih lokalov. Sam jih res nisem videl, toda na to so me opozorili bližnji stanovalci. Rešitev za ta problem je v tem, da bi morali lastniki lokalov po hitrem postopku kupiti dodatne ali pa večje zabojnike. Lahko pa tudi v Trzinu naredimo referendum za ali proti nakupu zabojnikov, pa naj stane, kolikor hoče, saj gre za naš denar in bo referendumska volja nad vsem. Tako bomo tudi Trzinci ostali na modni liniji, saj so referendumi zdaj hit v Sloveniji in zakaj bi Trzinci zaostajali za drugimi?!

1. lep pozdrav z Jadranske obale Trzinu ali Trzinčan

ŽERJAVČKI V AVSTRIJSKO- NEMŠKIH HRIBIH

19. 6. 2001

Moderen avtobus BENOTURS-a je ob 5. uri zjutraj odpeljal trzinske žerjavčke (upokojece) in nekaj prijateljev proti avstrijskemu Salzburgu. Udobno vožnjo skozi predor Karavanke in naprej po turški avtocesti do Berchtesgadena nam je popestril vodič – gospod Tone. Na poti tja in nazaj nam je imel povedati mnogo zanimivosti o krajih, skozi katere smo se peljali. Na državno mejo med Avstrijo in Nemčijo spominjajo samo še nadstreški bivših carinarnic. Zelo zanimive soine rudnike v Berchtesgaden smo si ogledovali z velikim zanimanjem. Peljali smo se z rudniškim vlakcem, se spuščali po lesenih

toboganih, se vozili s splavom po podzemnem slanim jezeru globoko pod zemljo. Na površje v siv in deževen dan smo se vrnili z rudniškim dvigalom in vlakcem. Polni nepozabnih doživetij smo se odpravili proti Orlovemu gnezdju – Hitlerjevi reprezentativni hiši, ki je zgrajena 1834 m nad morjem. Do same hiše in razgledne ploščadi se lahko pride le z dvigalom. To dvigalo deluje vse od leta 1938! Z razgledne ploščadi je čudovit razgled po solnograški kotlini in okoliških vrhovih, vendar ga zaradi slabega vremena (dež in megla) nismo mogli občudovati. Bolj čemerne volje smo se odpeljali v Mozartovo mesto Salzburg. Sprehodili smo se skozi stari del mesta in si ogledali

nekaj zanimivih stavb. Nakupili smo si tudi spominkov in Mozartovih čokoladnih kroglic.

Vožnja proti domu z obveznim postanikom nekeje v Avstriji (kavice itn.) je minila v prijetnem vduhu. V nasprotju z deževno in megleno sivino nas je Slovenija pričakala obsijana z večernim soncem. Z okusno in obilno večerjo ter dobro kapljico smo kljub turobnemu vremenu na senčni strani Alp veselo zaključili zelo zanimiv izlet. Organizacijo in vodenje izleta smo tokrat prepustili agenciji Benoturs. Kot vedno smo bili z njihovimi uslugami zelo zadovoljni.

Franci Bardorfer

NAJNAJBOLJŠI MED NAJNBOLJŠIMI

Šolsko leto 2000/2001 je že kar dobro za nami. Nekateri so že odpotovali na morje, v tujino, hribe ali pa kam drugam, druge to še čaka.

Učenci so skozi vseh deset mesecev sprejemali novo znanje, se spopadali z neznankami, napenjali možgane in počenjali še marsikaj, kar spada k šolanju mladih glav. Učenci osnovne šole Trzin so se udeleževali raznih tekmovanj in dostikrat zasedli dobra ali celo odlična mesta. V prostem času so se mladi udeleževali raznih krožkov, katerih v Trzinu res ne manjka. Tudi tam so se mnogokrat izkazali in dobili priznanja.

Mladim res nikoli ne zmanjka energije. Potegujemo se za najrazličnejša priznanja in nagrade, poskušamo uresničiti čim več sanj in poizkusiti čim več različnih stvari, ki bi nam koristile v nadaljnjem življenju. Vse to pa lahko dosežemo z znanjem, ki si ga začnemo pridobivati v osnovni šoli. Na koncu leta si vsi zaslužijo pohvalo. Se posebno pa tisti, ki so najboljši.

Kot je že običaj, so tudi letos v vsakem razredu izbrali najboljšega učenca, ki ga je zadnji dan šole, 22. junija, doletela čast, da se je lahko udeležil ali udeležila sprejema pri županu, ki jih je tudi nagradil.

Naj naštejem letošnje najboljše odličnjake: Mateja Pirnat (1. a), Lara Matan (1. b), Eva Kuzmič (2. a), Lara Učakar (2. b), Anja Modec (3. a), Nataša Pirc (3. b), Gašper Skok (4. a), Marko Mihalec (4. b), Dan Špendal (5. a), Jana Golob (5. b), Danaja Seražin (6. a), Eva Mioč (6. b), Jana Habat (7. a), Simon Klavžar (7. b), Sara Bukovec (8. a), Maja Kocjan (8. b).

Župan Anton Peršak je podelil priznanja tudi trzinjskim dijakom glasbene šole: Simonu Klavžarju, Roku Hrovatinu in Nataši Pirc. Nagradjeni pa so bili tudi trije prometniki: Martina Jurak, Damjan Cizerle in Nina Jerak. Prav posebno priznanje si je prislužil tudi evropski prvak v spustu na divjih vodah s kanujem Jošt Zakrajšek. Vsi učenci so prejeli priznanja ter knjige, ki so naše prijateljice. Na koncu prireditve so vse učence in druge nagrajence še pogostili, to pa je bila tudi priložnost, da so pred odhodom na počitnice med seboj izrekli še zadnje besede.

P. S.: Čestitke vsem odličnjakom in tudi tistim, ki se jim je pri kakšni oceni malo zalomilo, pa so vseeno uspešno končali šolsko leto.

Urša

NARAVOSLOVNI DAN

V učnem programu spoznavanja narave in družbe za drugi razred je tudi spoznavanje kmetije. Učenje je najučinkovitejše, če vključiti v zaznavanje čim več čutil. Našim željam so prisluhnili na Jemčevih kmetiji in pri »Smukovih«. Pri Jemčevih smo si ogledali in občutili hlev. Učenci so pred vhom v ogromen prostor stiskali nosove, ko pa so vstopili, so jih prevzele živili in pozabili so na vonjave. Večina učencev se je dotaknila krave in kar težko jih je bilo spraviti iz hleva. Še bolj pa so učence navdušili konji, ki nam jih je razkazal gospod Florjancič. Vsa učence si je želel dotakniti te plemenite živali.

Doživeli smo čudovit dan, ki se je zapisal v naš spomin. Za toplej sprejem in prijaznost se učenci 2. razredov OŠ Trzin in učiteljici

zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili doživeti ta dan.

KMETIJA

Z učiteljico smo si šli ogledat kmetijo. Najprej so bile na vrsti krave. Ena izmed njih me je polizala po hlačah. Potem smo se malo posladkali s šokolado in sokom. Nato smo si šli ogledat športne konje. Stric je peljal enega konja k delovnim konjem in stajo na travniku. Šli smo čez glavno cesto tako, da smo ustavili celo kolono avtomobilov. Tam so bili trije lepi konji. Pobožala sem žrebička.

Neli Lenčak 2. a

KMETIJA

Včeraj smo šli z učiteljico na kmetijo. Na kmetiji smo videli konje in krave. Videli smo tudi športne konje. Seno

so hranili v silosu. Najbolj so mi bili všeč konji. Gospod, ki ima kmetijo, nam je dal lizike. Pobožal sem kravo in konja.

Žiga Lubi 2. a

KMETIJA

Šli smo na kmetijo. Videli smo krave in telčiča. Opazil sem kravo, ki je jezic dajala v nos. Krave smo lahko tudi pobožali. V silos spravljajo seno. Potem smo si šli ogledat športne konje. Bili so lepi. Ko smo si jih ogledali, smo šli gledat tudi delovne konje. Bili so zelo lepi. Gospod, ki je imel te konje, nam je dal lizike. Bili smo zelo veseli. Potem smo se vrnili v šolo. Bil je lep dan.

Blaž Kmetič 2. a

Prispevek pripravila: Zvanka Majdič

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

iz kronike duhovnije Trzin

Ob zapisih v kroniki spremljamo dogajanja pred 120 leti, ko je trzinski domačin Martin Narobe, župnik v Zspogah, priskrbel denar za ustanovitev duhovnije v Trzinu (1888). A stvar ni stekla tako hitro, kakor so si predstavljali. Škofija je vlogo poslala na vlado, tamkajšnji gospodje pa so delali počasi. Martin Narobe je prosil menškega župnika Janeza Zorca, naj prevzame vodstvo nad zidavo "trziške duhovske hiše". L. 1893 so župniške spravili pod streho, leta 1894 je bilo dokončano. Vaščani so pomagali "z vožnjo in drugo flako". Največji del stroškov je pokril "ustanovnik" Martin Narobe. Župniške so postavili na svet, ki je bil last Matevža Cotmana, lastnika hiše št. 9, kjer je bila svoj čas mežnarja.

Potres o veliki noči leta 1895 (14. aprila) je tako močno poškodoval cerkev sv. Florijana, da v njej ni bilo več moškega maševati. Gleda popravi! sta se oblikovali dve meniji: eni so hoteli cerkev temeljiteje prenoviti in podaljšati, drugi pa le za silo popraviti. Tudi menškemu župniku se ni mudilo. Za čimprejše popravilo se je končno zavzel župan Rok Florjančič. Po različnih spodbudah in molenovanju, kar je trajalo tri leta po potresu, je prišlo do odločitve: cerkev sv. Florijana naj se podaljša in temeljito prenovi. Načrte je pripravil mestni stavbenik Alojzij Rupnik. Odobrila sta jih cesarsko-kraljevo glavarstvo v Kamniku julija 1899 in knezoškofjski ordinariat v Ljubljani. Slednji je opoznil, da je treba napraviti tudi prižnico. Gradbeni odbor je zbral ponudbe podjetnikov in naposled izročil dela Janezu Gregorcu (po domače Jelenu) iz Mengša. Jeseni 1899 je bilo zunanje zidovje cerkve dokončano. Dela so se nadaljevala v letu 1900. Blagoslovitev je bila 14. oktobra 1900. Od takrat se praznuje "žeganje" vsako leto na drugo nedeljo v oktobru. Novembra istega leta je glavarstvo v Kamniku izdalo odlok o izvršeni kolovadnji (potrditveni obravnavi) stavbe. S tem so obnovljeno cerkev lahko izročili javni uporabi. Stroški so znašali skoraj 15.000 kron. Krili so jih deloma iz cerkvenega denarja (12.600 kron), deloma iz darov vaščanov iz Trzina (1.100 kron) ter Depale vasi (380 kron) in iz darov drugih dobrotnikov (480 kron). Stroške za obhajilno mizo (200 kron) je križ župnik Narobe sam. Kronika vsebuje natančne podatke o tem, koliko so posamezni Trzinci prispevali za podaljšanje in prenovu cerkve. Največji znesek (25 kron) je zapisan pri imenu Narobe. Medtem je bilo dokončano tudi župnišče, le duhovnika še ni bilo, čeprav je od Nambetove ustanove minilo že 12 let.

dr. Bogdan Dolenc

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

NEKAJ MISLI O NEDELJI

Nedelja je najprej čas, ko se človek zave sebe in svoje človečnosti. To ga ravno razlikuje od živali. Do vsakdanjika zavzame neko razdaljo. Pomisli na teden, ki je za njim, in na tega, ki ga čaka.

Nedelja pomeni umiritev in počitek. To ima tudi ekološke posledice. Ta dan je vedno pomenil počitek za človeka, živali in naravo. Danes smo priče neverjetno pospešene, mu tempu življenja. Sociologi govorijo o paničnem gibanju in potovanju, o totalni gibiljivosti, ki vse vleče v vse hitrejši vrtilinec.

Ljudje irpajo zaradi bolesne potrebe biti pri vsem zraven, vse videti, vse doživeti, "da mi ja nič ne uide, da ničesar ne zamudim". Tako je tudi prosti čas zaznamovan z naglico in s stresom, ne le delo med tednom.

Nedelja zahteva tudi določeno odpoved, če naj bo smiselna in izpolnjen. Predvsem odpoved hrupu, ki ga delata radio in televizija. Mišljen je predvsem duhovni hrup, poplava duhovnih višav. Izginevanja molka je kot pomanjkanje kisika za dihanje.

TRZINSKI IZVIR

Dovolj mi, da bom dobra s teboj.

Ce ne bom JAZ, kdo naj bo?

Ce ne bom ZDAJ, kdaj se bo to zgodilo?

In če ne bom dobro S TEBOJ, kaj bo z nama?

E. Lukacova

Medgeneracijska skupina za kakovostno starost, Trzinski izvir, je s svojimi srečanji ob torkih zaključila delo za obdobje dopusta, t.j. julij in avgust.

Vsak teden smo se za dve uri odrgali enoličnemu vsakdanu in poskušali popraviti trenutke s pogovori o različnih temah, bodisi o praznovanju tekočih praznikov nekdanj, o svojem rojstnem kraju, spominih na razne običaje ob prijetnih domačih opravilih (kolone) ali dogodkih, ki so se najbolj dotaknili naše duše glede na žalost ali veselje in jih zato vse življenje nosimo v svojem srcu. Zanimivo je bilo prisluhniti starejšim članicam, zlasti tistim, ki so v Trzinu rojene, o nekdanji podobi tega kraja in načinu preživljanja Trzinčev pred mnogimi leti. Pogovor o zdravilnih zeliščih in zdravljenju z njimi ter razna praktična opravila pri nezgodah pa je presenetil zlasti mlajše člane skupine ob spoznanju, kako iznajdljivi so bili včasih preprosti ljudje, prepuščeni sami sebi, da so lahko preživeli. Prisluhnili smo tudi ge. Vidi, patronažni sestri, ki nam je »naorodila« kar dosti koristnih nasvetov glede zdravja v zrelih letih, še posebno o prehrani v tem obdobju našega življenja. Ob trziškem bajerju pa nam je g. Schoss povedal precej poučnega o pravilnem dihanju ter nam nazorno pokazal tudi vaje. Saj nam tudi v zrelejšem obdobju lahko popolnejši vdih prinese več luči in radosti v naše življenje!

Vsi ti pogovori so se odvijali v društveni sobi prenovljene stare šole v Trzinu v dneih, ko je bilo turobno ali deževno vreme.

Ce pa so se vsaj delno kazali sončni žarki in obetali lep dan, smo se ob naših dopoldnevih (torkih) podali na krajše, a prijetne izlete v kraje: Groblje, Volčji Potok, Dobeno, Krumperk, Limbarska Gora, Tuhinjska dolina (ogled rojstnega kraja naše članice), Zbižljsko jezero (piknik skupaj z menške skupino Koraki), Kurešček itd.

Naša družjenja so pozitivno naravnana. Deset članic naše skupine ob srečanjih druga drugo bogatimo, saj ob pogovorih ob različnih temah ugotavljamo, da je prilagodljivost, strpnost, prijaznost, medsebojna pomoč in prijateljsvo tisto, kar si vsak želi zase oziroma naj bi vsak sam tudi dajal drugim.

V okviru društva Jesenski cvet, ki povezuje skupine na domžalsko-kamniškem območju in čigar članica je tudi naša skupina, pa se jeseni pripravlja tabor medgeneracijskih skupin na Debelem Rtiču. Na preživljanje prijetnih trenutkov v taboru so vabljene članice in nečlani tega društva.

Jozica in Helena

Piknika na Jezerškem sla se udeležili naša in menška skupina. Obilo prijetnih zgod in lepno vreme sta nam pričarala nadvse prijetno vzdušje.

STEFAN PLANINC PREKIPEVAL SEM OD FANTAZIJE

»V Odsevu večkrat predstavljate prebivalce Trznice, ki tako ali drugače izstopajo iz povprečja. Zakaj ne predstavite tudi slikarja Stefana Planinca, saj gre za enega naših najvidnejših slikarjev, ima pa stanovanje v Trzinu?« me je pred časom vprašal znanec. Seveda sem bil vesel predloga in kaj kmalu sem se z g. Stefanom Planincem dogovoril za pogovor.

Ugledni slikar mi je ob tem zaupal, da ima v Trzinu sicer res stanovanje, vendar živi in dela v Ljubljani. »V Trzinu na Miškarjevi cesti živi moja žena, jaz pa sem ostal zvest svojemu ateljeju in stanovanju v Rožni dolini v Ljubljani, kjer imam boljše pogoje za delo. V hiši v Trzinu sem sicer v sobici na podstrešju skušal urediti atelje, vendar se vse skupaj ne da primerjati z delovnimi razmerami, kakršne imam v Ljubljani. V Trzin prihajam bolj na počitek in ko želim spremeniti okolje. Sem pa rojen Ljubljčan. Ves čas sem živel v Ljubljani in v Ljubljani ustvarjam. Tu sem študiral, dokončal študij, tu sem predaval na akademiji – enajst let – in sploh se mi zdi, da imam tu najboljše pogoje za delo.«

Da je temu res tako, sem se prepričal, ko sem 76-letnega umetnika obiskal na njegovem domu pod Rožnikom. Živi pravzaprav v »hiši umetnikov«. V spodnjem nadstropju velike hiše živijo štiri kiparji, v zgornjem nadstropju pa domujejo mojstri čopičev in platna – slikarji. Hiša je zgrajena prav po meri umetnikov in zato ni udno, da je g. Planinc ne zamenja za stanovanje v Trzinu.

»Imel sem izredno, skoraj nerazumljivo srečo, da sem tu dobil atelje in stanovanje. Razmere za delo so tu res idealne. Prej sem potoval tudi po Evropi in sem videl tudi kar nekaj ateljev, vendar je tu nekaj posebnega. To so spoznali in potrdili tudi drugi slikarji. Posloje po so voj-

ni, mislim, da je bilo to leta 1948 ali 49, preuredili prav za potrebe slikarjev in kiparjev. V tej stavbi je živel in deloval kar nekaj umetnikov, ki so vidno zapisani v slovenski umetnostni zgodovini. V prvi generaciji so tu delovali in živeli Pregelj, Stupica, Sedej, Debelak, kasneje pa so tu ustvarjali še Zdenko Kalin, Drago Tršar in drugi. Imen vseh se niti ne spominjam več. Mojstri iz prve generacije, Pregelj, Stupica in Sedej so bili pravzaprav moji učitelji oziroma profesorji na umetnostni akademiji.«

Kakšni so bili vaši začetki delovanja na likovnem področju?

Likovno sem začel ustvarjati leta 1949. Takrat sem začel na slikarskem področju iskati samega sebe – tehnično, tehnološko in seveda idejno. Imel sem izredno veliko fantazije, v praksi pa sem imel tudi precejšnjo podporo v ilustraciji. Mogoče me je ilustracija v začetku celo ovirala. V ilustraciji je prisotno veliko literarne primesi, sam pa sem izbral področje, kjer je veliko navidezne literature, veliko pripovedovalnega likovnega sveta. Je pa seveda ta svet izredno kompliciran, pogojen s podzvestjo, predvsem pa zvestavo in na našem področju tudi z najrazličnejšimi dodatki, kot so odnos do barve, odnos do risbe, izkušnje in podobno. Nekaj izkušenj, predvsem z risbami, sem takrat že imel. Tudi na akademiji sem bil na področju risbe še kot študent že priznan. Moram pa reči, da me je, ko sem začel slikati, fantazija kar spodbudila. Hotel sem kar vse natrpati na eno samo ploskev. Spominjam se, da mi je nekdo, ko so izbirali slike za razstavo v Slovenj Gradcu, rekel, da je kaj takega nemogoče in da bi iz tistega, kar sem naslikal, lahko naredili dvajset ali trideset slik.

Ko je mojster Planinc začel resneje delati, pa je odkril še nekaj, kar je njegovemu delu dalo ustvarjen pečat. Ni si želel ustvarjati z oljnimi barvami.

Z oljem sem delal na akademiji, pa mi ni odgovarjalo. Tuhtal sem in tuhtal, kako naj si pomagam, potem pa sem se odločil, da bom začel na platnu delati z vodotopno tempero, se pravi z akvarelno obliko. Odkril sem novo tehniko, v kateri so barve zažarele z novo svežino, hkrati pa sem pridobil tudi najrazličnejše možnosti za nanašanje barve na platno, od klasične s čopičem, do nanašanja s slikarsko lopatko ali pa kar z rokami.

Slikarja vedno poskušamo stilsko opredeliti. Ste eden redkih predstavnikov nadrealizma na Slovenskem, sprva pa ste se poskušal tudi s kubizmom. Ja, navidezno je bilo tisto res kubizem, vendar je šlo takrat že tudi za prestop v svet oblikovanja oblike. V meni se je povsem podzavestno izoblikovala potreba po nadrealistični vsebini celote.

Kako to, da ste se odločili za nadrealizem? Ta stil je dosegel vrhunec že v času, ko ste se šele rodili.

Takrat je nadrealizem res doživljal enega od vrhuncev z Dalijem, vendar je takrat in tudi kasneje delovala še cela vrsta velikanih, ki so vsak po svoje bogatili in prispevali k temu stilu. Vsak je imel svojstven pristop do tega področja. Dalijev nadrealizem je bil mogoče najbolj čist. Je pa treba reči, da je Dali naslikal res ogromno del. Enkrat sem ga imel priliko videti. V Parizu sem si ogledal eno njegovih razstav. Bil sem prav presenečen. Nisem mogel verjeti. Veliko njegovih slik sem poznal z reprodukcij, vendar si jih nisem mogel predstavljati v resnici. Dostikrat gre za čisto majhne slike, ki so naslikane

Stefan Planinc: Nazaj v praset A 14 (1996)

tako, kot se naslika veliko platno. Dali je ustvaril res veliko in s tem je podal dobre iztočnice za nadaljevanje dela v nadrealističnem slogu. Zanimivo pa je, da se je moral nadrealizem iz nekaterih dežel več ali manj umakniti. Vendar pojdite kam drugam, tam je lahko povsem drugače. Ponekod skoraj ponorijo za nadrealističnimi slikami.

Bili ste član Skupine 69. Kaj je pomenilo ime skupine? Je v njem kaj simboličnega, na primer že zaradi kombinacije števil 6 in 9, neke pa sem tudi zasledil izjavo, da je nadrealizem »umrl« prav leta 1969.

Res so govorili, da naj bi nadrealizem v tistem času »ugasnil«, vendar to ne drži. Nadrealizem ni umrl. Se je živ! V nekem okolju se sicer lahko pojavi povsem drugačno gledanje, drugje pa zaradi svoje čustvene nabitosti, fantazije in vsega, drugega, kar je zanj značilno, doživlja ponoven zagon. Kar pa se tiče Skupine 69, je bila to skupina umetnikov, ki je bila res ustanovljena leta 1969. Skupino je ustanovil Zoran Kržišnik, v njej sta delovala tudi Zdenko Kalin in France Mihelič, zraven sem prišel še jaz in potem smo imeli organizirane razstave po Evropi, Ameriki in drugod. Kar pa se tiče same številke, smo se večkrat smejali zaradi malo čudne številčne postavitve, vendar je to pomenilo le, da je bila skupina ustanovljena leta 69.

Bi lahko našim bralcem po svoje predstavili kaj sploh je nadrealizem?

Definicija nadrealizma je zelo obsežna stvar, pa naj gre za strokovno ali laično razlago. Lahko bi dejal, da je to likovno izražanje na umetniškem področju v vseh tehnikah. Preprosto bi lahko rekel, da gre za likovno izraženo fantazijo. Ta je v sebi neverjetno prepojena s čustvenimi naboji,

trenutki, ki v končni likovni obliki gledalcu predstavijo nek likovni izraz. Vsebinska pa se mora pri tem hitro oddaljiti od resničnosti, saj bi drugače lahko postala ilustrativna in preveč pripovedna zadeva. Neko nadrealistično sliko ti lahko nekdo razlaga ves dopoldne, vendar ima nadrealizem medsebojne povezave, ki povezujejo podobe na sliki tako, da gre pri tem predvsem za povsem likovna prizorišča.

Vam pri tem pravzaprav ni veliko do tega, da bi gledalci vašo sliko videli po vaše?

Popolnoma sem prepričan, da gledalci sliko vidijo skozi svoja očala, skozi svoje oči. To pomeni, da je gledanje in razumevanje nekega dela odvisno od tega, koliko je kdo strokovno podkovan, koliko je likovno razgledan in občutljiv. Je pa res, da lahko koga, ki ga likovno področje vsaj malo zanima, katera od mojih slik pritegne, ga začne zanimati, da začne podzavestno iskati, združevati določene vsebine bolj, kot na primer neka, bi rekel, kvazi abstrakcija.

Nadrealisti v svojih delih pogosto predstavljate zelo realistične podobe, včasih posamezne predmete prikažete skoraj s fotografsko natančnostjo, vendar vseeno ne gre za realistične slike. Verjetno so dela nadrealistov prav zaradi teh realističnih detajlov za običajne gledalce bolj sprejemljiva kot čiste abstrakcije.

To se mi skozi moje delo ves čas dogaja. Natančno je težko opredeliti, zakaj so nadrealistična dela bližja gledalcem, vendar je verjetno res, da so ta dela za gledalce bolj berljiva.

Ustvarjali ste v različnih ciklih, eden od njih je prasvet. Kaj vam pomeni prasvet?

Prasvet je silno širok pojem. Vsak gledalec si ga lahko razlaga, kakor si želi. Kakor ga občuti, ko si ogleduje sliko. Jaz mu neposredno nič ne pripovedujem. Ne govorim o tem, kakšen je bil prasvet. Pojasnjevanje tega, kakšen je bil prasvet, ni več likovno področje. V vsakem primeru pa je to moja filozofija. Iz nje na likovnem področju avtomatično izhajam, ne da bi o tem razmišljal. Je pa tudi res, da sem precej bral zgodovino in da smo s kolegi o tem tudi precej razpravljali, filozofirali. Pritegnilo me je razmišljanje o tistih prvih, najosnovnejših začetkih človeštva.

Na vaših slikah pogosto zasledimo tudi podobe iz narave, vaše pokrajine so dostikrat mistične, sanjske.

To je res. Večkrat upodobim sanjske prizore iz narave, vendar gre za naravo. Ko delam, pogosto občutim, da sem v barvi, tonu, kompoziciji zajel prizor, ki bo na ploskvi zaključil celoto. Idejo za novo sliko lahko dobim v trenutku, na primer ko stopim s pločnika na cesto ali ko v časopisu gledam fotografije. Ne da bi se zavestno ukvarjal s tem, se mi porodi ideja, na primer ko vidim del kake fotografije. Pogosto jih rečem iz časopisov in jih shranjujem kot nekakšno pomagalo. To rezanje je večkrat povsem avtomatično in na tiste fotografije – naj so dobre ali zanič – lo sploh ni važno, čez čas običajno pozabim, potem pa, ko čez leta spet pregledujem tiste izrezke, se mi lahko zgodi, da se mi v trenutku posveti, kakšna bo moja naslednja slika. Ideja se mi kar utrga.

Znani ste tudi kot ilustrator.

Ja, ilustrirati sem začel že kot študent drugega letnika na akademiji. Najprej sem ilustriral nek roman ali kriminalno zgodbo za časopis. Nekdo me je namreč priporočil za ilustratorja v enem od takratnih tednikov in izziv sem sprejel. Vsak teden sem moral prinesiti po eno ilustracijo. Kasneje sem ilustriral še druge zgodbe, kot ilustrator pa sem se pojavljal tako pri časopisih, kot pri revijah in nato tudi pri knjigah. Delal sem na vseh koncih in krajih in praktično sem opravil vse vrste in tehnike ilustracij, celo karikature. Kasneje sem šel, in ocenjujem, da sem naredil kakih 5000 ilustracij. Tako sem dobil bogato risarsko izkušnjo in risba je ostala v meni kot pomemben del moje ustvarjalnosti. Pravzaprav je bila v meni prisotna praktično ves čas. Imam tudi kar precejšen risarski opus. Lani sem tako imel zelo uspešno in tudi obsežno razstavo svojih risb.

Ste dosti potovali po svetu?

Po Evropi smo res kar precej potovali. V prejšnjih časih je bilo za to kar dobro poskrbljeno. Akademiji je namreč organizirala vsako leto eno ali dve »ekspediciji« po Evropi. Obiskali smo večino starih

Stefan Planinc: Nazaj v prasvet MX 22 (1995)

mest, seveda tudi nove mestne predele, ogledovali smo si tamkajšnje arhitekturo, kako je urejena pokrajina, kako živijo tamkajšnji ljudje in podobno. Dežele smo pač opazovali s svojega, likovnega vidika. Lahko bi kdo od nas rekel: »O, kako je lepo!«, kdo drug pa tega niti videl ne bi. Tako sem obiskal praktično vsa glavna mesta od Rusije do zahodne Evrope. Bili smo v Španiji, Italiji, Skandinaviji, v vzhodnoevropskih državah.

Nekaj časa pa ste živeli tudi v Parizu. Nekajkrat res, vendar nikoli več kot po kaka dva meseca. Dobili smo štipendije in smo šli tja. Šlo je predvsem za to, da smo tam študirali in ustvarjali. Sami smo si s prijatelji uredili življenje, na primer da je kdo od nas kuhal. Kaj dosti nismo zapravljali, zato bi tam lahko bivali tudi dalj časa, vendar je šlo predvsem za krajša bivanja.

Lahko poveste, kdo je bil vaš slikarski vzornik?

Slikar? Če sem čisto pošten, je bil iz starejšega obdobja, iz obdobja klasičnih velikánov, kot so bili Rembrandt in drugi, moj vzornik Vermeer. Sploh pa so bili moji vzorniki vsi klasični velikani, kar pa je novega obdobja, me pa je še zlasti zanimalo obdobje osemdesetih let devetnajstega stoletja in potem obdobje na prelomu stoletja. Zanimala so me dela tedanjih umetnikov, občudoval sem jih, vendar me ni povsem pritegnil nih od njih. Tudi Dali me ni. Nihče me ni toliko pritegnil, da bi ga posnemal in da bi delal tako kot on.

Tudi vaša žena deluje na likovnem področju.

Da. Že kar nekaj časa je vodja Jakopičeve galerije.

Sta se spoznala zaradi skupnega delovanja na likovnem področju?

Ne, ne. 61. leta sva se srečala čisto slučajno v kavarni. Jaz sem bil takrat še čisti začetnik. Sploh še nisem vedel, kaj sem, še solata nisem bil. Takrat sva se spoznala in sva

ostala skupaj. Že takrat je imela zelo dober občutek za umetnost. Zнала je prece-niti, kaj je dobro. Spomnim se, kako je prihajala k meni v atelje, si ogledovala dela in je rekla: »To mi je zelo všeč! Lepo je!« In vedno je izbrala tisto, kar je bilo najboljše. Točno je vedela, kaj je dobro in kaj ni. Na poseben način me je spodbujala pri delu. Moram reči, da sva imela izre-den odnos.

Za konec pa me zanima, kako sta prišla v Trzin?

Mislím, da je bilo okrog sedemdesetega leta, ko mi je svak omenil, da v Trzinu ponujajo odkup stanovanj, narejenih do tretje gradbene faze. Šli smo pogledat in z ženo sva se odločila za stanovanje na Mlakarjevi ulici. Sprva sem nekaj razmišljal tudi o ureditvi ateljeja, pa ni šlo. Ker sem v Ljubljani že imel stanovanje in atelje, v katerem imam zelo dobre pogoje za delo, sva se odločila, da bo žena imela stanovanje v Trzinu, jaz pa tu. Iz tega ateljeja tu v Ljubljani ne grem. Veste, sem tak, da po cel dan nekaj brkljam in delam in tu imam za to res odlične pogoje.

Kakšen pa je drugače vaš odnos do Trzina?

Sprva me je motila le ena stvar. Novi del Trzina, Mlake, leži v dolinici pod gozdom, ki ni prevetrena. Včasih so ljudje kurili predvsem na trda goriva, premog, in nad zatrepom je pozimi lebelč gost oblak smoga. Kar mrak je legel na dolinico. Bilo je strahotno. Zadnja leta, ko so ljudje v glavnem prešli na plinsko kurjavo, tega ni več, in razmere so neprimerno boljše.

Drugače pa mi je Trzin, in še zlasti njegova okolica, predvsem zaradi čiste narave, zelo všeč. Včasih sem zelo veliko hodil, redno po več kilometrov na dan. Rad sem hodil po gozdu, pa v hrib, na Dobeno in nato po drugi strani dol, pa po polju. Še zdaj rad grem na primer mimo šole, pa do loške cerkvice in skozi gozd nazaj. Moram reči, da mi je Trzin pri srcu prav zaradi narave, ki ga obdaja. Ljudi ne poznam dosti. Se sicer pozdravljamo, ko se srečujemo, vendar dobro poznam le nekaj posameznikov.

Miro Štebe

Slikar Štefan Planinc je bil rojen 8. 9. 1925 v Ljubljani. Leta 1954 je diplomiral na Akademiji za upodabljajočo umetnost v Ljubljani, leta 1955 pa je končal specialko za slikarstvo pri Marju Preglju. V letih 1974 do 1985 je poučeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Je eden redkih predstavnikov nadrealističnega slikarstva na Slovenskem. Bil je član Grupe 69, za svoje delo pa je prejel številna priznanja, med drugim leta 1984 tudi Jakopičovo nagrado za slikarstvo. Viden je tudi njegov prispevek na področju ilustracije, še zlasti pri ilustriranju mladinske literature (med drugim je ilustriral knjige: A. Ingolič: Tajno društvo PGČ, V. Pečjak: Drečček in trije Marsovički, E. Knight: Lassie se vrača, M. Dekleva: Pesmi za lačne sanjave, Wells: Prvi ljudje na Marsu, F. Erjavec: Živali v podobah, T. Svetina: Ukana, T. Pavček: Vrtičjak, Striša: Kvadrat pa pika ...). Ukvarjal se je tudi s knjižno opremo. Znaní umetnostni kritik Brane Kovič je o njem med drugim zapisal: Umetniški opus Štefana Planinca, ki mu skozi različne slikarske cikle in ekskurze v druge likovne zvrsti (risba, ilustracija) lahko sledimo že skoraj poldeset let, je po svojih izraznih in vsebinskih značilnostih skrajno osebna različica figurative, v katero prepleta prvine nadrealistične poetike, vizionarske fantastike, groteske in barvne ekspresivnosti. Širši okvir nadrealizma je v Planincem stvaritvah pravzaprav izhodišče, ki ga je avtor nadgradil s posodobljenim ikonografskim repertoarjem ter vanj vnesel vrsto znakovnih in pojmovnih nizov, porojenih iz svoje subjektivne skušnje s svetlo in temno plato bivanjske resničnosti.

Nagrade, ki jih je prejel Štefan Planinc:

- 1958 Levstikova nagrada za mladinsko ilustracijo, Ljubljana
- 1959 Levstikova nagrada za mladinsko ilustracijo, Ljubljana
- 1961 Štipendija sklada Moše Pijada, Pariz
- 1963 Levstikova nagrada za mladinsko ilustracijo, Ljubljana
- 1964 Nagrada Prešernovega sklada za slikarstvo, Ljubljana
- 1966 Nagrada za slikarstvo, Subotica
- 1969 Zlata medalja XIX. Biennale del Fiorino, Firenze
- Štipendija sklada Moše Pijada, Pariz
- 1970 Župančičeva nagrada za slikarstvo, Ljubljana
- 1984 Jakopičeva nagrada za slikarstvo, Ljubljana

Ko pišem te vesticke, moje drage dame in gospodje, imam pred sabo samo še nekaj ur do, verjemite ali ne, zasluženega, saj jaz tako mislim, dopusta na mirnem, hm, rajskem otoku. Saj veste, kako to gre: lepa plaža, na plaži lepa dekleta, prijetno senco mi delajo visokorastle palme in natakari mi vedno, ko vidi, da v mojem kozarcu ni več moje priljubljene pijače, prinese novo. Tudi žena in otroci so zelo toleranti do mene, pustijo me, da v miru uživam svoje počitnice, samo sem ter tja pride kdo do mene in me potho vpraša, če slučajno še kaj potrebujem, vsaki moji želji je ustrezno in tako, moje drage dame in gospodje, res lahko v popolnem, absolutnem miru, skoraj že v stanju nirvane, ki ga poznajo samo nekateri izbranci iz televizijskih soap oper (žajfnic po domače) razmišljam, kaj bom pisal za vas v novih vesticakah. No, pa pustimo za sedaj moj dopust pri miru, da se ne bi komu cedile sline.

Še vedno smo v stanju ukinitve, tega in predvsem tega še nekaj časa ne smemo pozabiti. Zelo dobro, kot ste mogoče opazili tudi vi, se trenutno ukinjajo gasilci. In po čem sklepam, da je tako? Vprašam vas, moje drage dame in gospodje, vprašam vas, le zakaj, le zakaj so organizirali proslavo ob 95-letnici svojega obstoja in po vrhu še celo uspešno, če ne zato, da se ukinejo. Mene že ne hodo pretentali, čeprav je njihov predsednik Jože vseh muh poln. Saj, kot ste videli, so s to svojo ukinitvijo pretiravali in šli do konca, takoj naslednji dan po proslavi so v popoldanskih urah pripravili čudovito gasilsko parado ob spremljavi narodnih noš in mengeških godbenikov ter pri gasilskem domu (no, vidite) odkrili kipec sv. Florjana, patrona vseh gasilcev (in piromanov - tudi te imamo v Trzinu) in pri tem so jim širokogrudno pomagali: župan Trzina in tudi oba župnika, g. Pavle Krt in g. dr. Bogdan Dolenc. In s tem, moje drage dame in gospodje, ukinitve še ni bilo konec. Zaključek ukinitve so si zamislili z najbolj obiskano (saj mislim, da je tako) vrtno veselico do sedaj v novejši zgodovini Trzina.

In zakaj mislite, da sem tako zelo prepričan, da gre za ukinitve trzinskih gasilcev? Zato! Takoj naslednji dan, ko so pospravljali, sem slišal nekega gasilca, ki je, kot

VESTICKE IZ POD ZAROMETOV

je bilo videti, malo besnel nad kolegi in dejal - samo še to naredim, potem me pa ne vidijo več. No vidite, čista ukinitve. Le kje za vraga so se v tem času nahajali pisci peticij, le sem prav tu resnično pogrešal. Manjša peticij se je na občinskem nivoju tako lepo začela razvijati, kot se je na nivoju države že nekaj časa udomačevala (za vsak drekec) tako imenovana referendumanja. Nisem vam še ulegnil povedati, da bomo Odsevu zopet malo pristrigili peruti, kajti kar nekaj številk je bilo preobsežnih in to je v finančnem pogledu že skoraj kolaps; da ne bo prišlo do infarkta, ga bomo dali malo na dieto, kar pomeni, da bodo naslednje številke našega glasila malo tanjše, torej bodo s tem tudi moje vesticke malo krajše. Pa vendar brez panike, jaz si bom ta dva meseca vse lepo zapisoval, tudi kakšno »folklo« bom naredil za vas, ko bomo na naši gledališki turneji na Nizozemskem, Češki in Estoniji. In že prvega septembra nas lahko vidite na pridetvi - Noč na Ljubljani - z našo ulično predstavo MEGA ATA. Moje drage dame in gospodje, želim vam vsaj tako prijetne počitnice, kot bodo moje - tisti del vesticke preberite še enkrat! Vidimo se na jesen in kot vedno vam dobronamerno polagam na srce, in enkrat me le poslušajte, ne ukvarjajte se toliko s kulturo, kajti to resnično škoduje umu in samo umu. Kamor koli greste, pazite predvsem nase, in na cesti tudi na druge, ne ukinjajte se po neumnosti. Za vas, ki ste se prebili do konca vesticke, pa kot vedno en lep gledališki pozdrav.

Vaš Jože Štih

Da bo ostalo zabeleženo za naše znanke. V okviru »Trzinste pomladi« smo v Trzinu videli tudi gostovanje gledališča Ant. Monroa in poslušali koncert Domžalske godbe.

EVA MIOČ: IZ MAJHNEGA RASTE VELIKO

Veliko srečo moraš imeti in veliko zvezd se mora utihniti, da kar tako dobiš glavno vlogo, tako pri nas v Sloveniji, kot drugje po svetu; da o Hollywoodu sploh ne govorimo. Tako nekateri začnejo že zgodaj v majhnih gledališčih in potem počasi preko avdicij poskušajo napredovati in se povzpeli proti vrhu. Tudi Trzin ima take. Ravno danes je Eva Mioč zvedela, da je uspešno opravila avdicijo za nastop v slovenskem filmu. Ni ravno glavna vloga, ampak z malim je potrebno biti zadovoljen. Prvo uspešno avdicijo pa je Eva opravila že pri štirih letih, vendar se tega spomni le po pripovedovanju.

... tvoji začetki ...
V drugem razredu, to je pet let nazaj, je kar nekaj mojih sošolk hodilo na dramski košek. Ko so mi povedale zanj, sem šla na vajo tudi sama. Ker mi je bilo všeč, sem začela hoditi redno. Spomnim se, kako smo se, ko sem prvič prišla na vajo, dobili pred Plisom in potem smo delili vloge - dobila sem vlogo angelčka. Že pri štirih letih so me starši peljali na avdicijo v neko ljubljansko gledališče. Iskali so igralko za vloge treh hčera. Avdicijo sem opravila uspešno. Dobila sem vlogo glavne hčere. Vendar je potem vse skupaj padlo v vodo. Okoliščine so bile neugodne - na žalost.

... vloge, ki si jih odigrala ...
Za Miklavža vedno igram angelčka, na neki božični igri sem igrala lastovko, potem sem imela vlogo krompirja v skeču o krompirju, za materinski dan sem igrala neko deklico in sva z Zalo Mušič sedeli v škafih. Za tisto vlogo mi je mami rekla, da sploh nisem igrala, ampak da sem bila tisto enostavno jaz. Potem sem igrala glavno vlogo v predstavi Čarovnik iz Oza, letos v Zvezdici Zaspanki pa sem imela vlogo povezovalca.

... Eva kot Doroteja v Ozovi deželi ...
Spomnim se, da so mi najprej moji sošolci oziroma soigralci namignili, da bom obila glavno vlogo v predstavi Čarovnik iz Oza. Ko sem potem prišla na vaje, kajti kakrat me pred tem ni bilo, sem res došla vlogo Doroteje. Spomnim se, da si je najprej vprašala, če se bom zmogla naučiti toliko besedila. Sprva sem se malo ustrašila, ker do takrat tega še nisem počela. Ampak potem je z vajami le šlo vse

za materinski dan.

... igra brez igranja ...
V Zvezdici Zaspanki sem imela vlogo povezovalca. Obležena sem bila kot maršoveček in imela sem prav posebno frizuro. Mislim, da so me ljudje opazili prav zaradi nje. Drugače pa sem celo predstavo sedela na lestvi in opazovala okolico. To vlogo se je bilo dosti težje naučiti kot druge. Bilo je veliko besedila na kupu, ki si ga lahko zelo hitro pomešal. Ko igraš, se besedila dosti hitreje spomniš in veš, kaj pride v nadaljevanju.

... igrala boš v slovenskem filmu ...
Že kar pred nekaj časa sva z Zalo šli na avdicijo. Med približno dvestotimi otroki naj bi jih izbrali deset. Ker dolgo ni bilo odgovora, sem na vse skupaj že pozabila.

Ko pa sem prišla domov z morja, pa sta mi oči in brat povedala, da so me klicali zaradi snemanja filma. Ker so nam ravno zamenjali telefonsko številko, sem bila vsa živčna, če me bodo še poklicali ali bodo izbrali kar koga drugega. Potem so me ravno danes (4. julij) še enkrat klicali. Neka ženska je tako vse na hitro povedala, da je nisem prav nič razumela. Nato je mami klicala nazaj, da so ji vse še enkrat povedali. Dobila sem neko manjšo vlogo sodelarke. Danes ob 15.30 imamo sestanek. Tja moram priti s šolsko torbo in športno opremo. Snemati bomo začeli čez kakih štirinajst dni in bo trajalo kakšen teden. "Ful" sem živčna, doma pa se mi vsi smeji.

... sedi, 5 ...
Že četrto leto sem najboljša v razredu. Starši so zelo ponosni, pa glede igranja tudi, zmeraj me pohvalijo.

... prosti čas ...
Obiskujem še mnogo krožkov: košarko, odbojko, kolesarim, plavam. Hodim k verouku in pevskim vajam. Mami pravi, da bom, ko bom velika, pevka ali pa oblikovalka. Oči pa pravi, da bom odvetnica. Jaz pa rada igram. Če mi pa kdaj ostane kaj prostega časa, pa najraje gledam televizijo. Poleg vsega naštetega pa z družino veliko potujemo: Francija, Belgija, Nizozemska, Italija, Turčija, Danska ... Zaljubljena? Ne nisem, sem pa bila.

P.S.: Evi želimo še veliko dobrih in glavnih vlog ter veliko "nesreče" v času, ko bodo snemali film!

Urša

Z marljivostjo in potrpežljivostjo je miš desko pregrizla.

Amenaki

ŠD TRZIN – SEKCIJA ZA PODVODNE AKTIVNOSTI

Prišlo je poletje in Sekcija za podvodne aktivnosti Športnega društva Trzin je začela s svojim delovanjem v polnem razmahu. To seveda ne pomeni, da v mrzlih dneh, ko se res ni prijetno podati v še bolj mrzle vode, niso nič delali. Ta čas so izkoristili predvsem za to, da so se dogovorili o delovanju sekcije. Zmenili so se, da se bodo zbirali vsako sredo ob 21. uri v društvenih prostorih na Mengeški 22, kjer se bodo dogovarjali o raznih aktivnostih, ki jih v poletnem času ne manjka. Med seboj so si razdelili delovne naloge, in sicer: predsednik sekcije je Edi Fetah, Samo Mušič bo sekciji pomagal s svojimi idejami in skrbel za fotografiranje na vodi in tudi pod vodo, Nana Šimenc bo skrbela za stike z javnostjo,

Tomaž Remic je blagajnik in Aleš Tekavec tajnik sekcije. Pripravili so tudi osnovo za zaščitni znak sekcije za podvodne aktivnosti, s katerim bodo razpoznavni v širši okolici in tudi drugod po Sloveniji. 23. maja 2001 so se udeležili čistilne akcije Ljubljane, katero je organiziralo DPA Vivera. Na tej akciji je sodelovalo veliko potapljačev, med njimi tudi član sekcije Edi Fetah, ostali člani, to so Samo Mušič, Tanja Novak, Tomaž Remic in Nana Šimenc, pa so bili pomočniki na čolnih. Nekateri člani so v tem času tudi uspešno opravili težaj potapljanja pri DPA Vivera. Tisti člani, ki potapljaški izpit že imajo v svojih rokah, pa so se potapljali in preostali čas izkoristili za zabavo. Poleti, ko je veliko sončnih dni in

je voda že prijetno topla, se odpravijo po tapljat na Bled, v Fiesu, Savo Bohinjko, Ljubljano...

Še vedno so dobrodošli vsi, ki jih karkoli zanima o potapljaškem športu, da pridejo na sestanek sekcije, kjer bodo dobili vse želene informacije.

Tanja Prelovšek Marolt,
Edi Fetah, Nana Šimenc

Več je vredna ena koristna izkušnja kot sedem modrih pravil.

Ara baki

TUDI FELIXI NA MARATONU FRANJA

Letošnjega jubilejnega 20. kolesarskega maratona Franja, najmožnejše rekreativne prireditve v Sloveniji, so se tako kot v prejšnjih letih udeležili tudi predstavniki Kolesarske sekcije pri Smučarskemu društvu Trzin. Prijubljani Felixi so znova zapusili dober vtis. Krožne dirke Tacen - Vrhnika - Logatec - Godovič - Idrija - Cerkno - Kladje - Sovodnje - Škofja Loka - Vodice - Tacen se je udeležilo več kot 2.000 rekreativcev. V konkurenci posameznikov je sodelovalo pet Felixov: predsednik kolesarske sekcije Andrej Ljubešek, Simon Dane,

Jani Budgar, Dušan Karič in še pravkar pridobljeni član Džings. S 155 kilometrov dolgo preizkušnjo, ki je imela več zahtevnih vzponov, na čelu z legendarnim klancem na Kladje, je najhitreje opravil Ljubešek, ki je prišel v cilj po štirih urah in 45 minutah. Uradni izidi še niso znani, zato jih bomo objavili po počitnicah. Sloves Trzina je v širno Slovenijo ponesla tudi družina Pozman, ki se je udeležila 21-kilometrskega družinskega maratona s skupaj 177 tekmovalci. V cilj so Pozmanovi prikolesarili prvi.

Peter Zalokar

V uredništvu Odseva nismo sedeli križem rok in smo na internetni strani <http://www.myfreehost.com/kolo/Franja2001.html> našli (neuradne) rezultate letošnjega maratona Franja. Na maratonu je sodelovalo še več naših sokrajanov (in ena sokrajanica), ki pa niso člani Felixov. Bravo! Vsi na kolo za zdravo telo.

KARATE TURNIR »TRZIN 2001«

Karate šola Dynamica je v petek, 15. 6. 2001, v Trzinu pripravila vsakoletno tekmovanje v shotokan karateju. Mlade karateiste in karateistke so dokazali, da karate ni nič skrivnostnega. Je najboljša rekreacija za vse, kombinirana s sposobnostjo samoobrambe in oblikovanja samozavestne, psihofizične zdrave osebnosti. Karate ni samo urjenje telesa, temveč tudi oblikovanje duha in mišljenja. Kajti v vadbo je vključen razvoj motorike, koordinacije, orientacije, samozavesti, poguma in vztrajnosti. Z redno vadbo pridobi otrok dobro podlago za vadbo katerekoli športne panoge. Tekmovanje je bilo razdeljeno na dva dela – izvajanje kat (gre za strogo določene kombinacije gibov, udarcev in blokad, ki naj bi predstavljale namišljene spopade z namišljenimi nasprotniki, v njih pa so shranjene vse informacije o karate tehniki in borbi) in nastop v dogovorjeni borbi – »jiu ippon kumiteju« (pri tem je pomembno vključevanje borbenega duha v učinkovito uporabo tehnike, povezovanju blokad in protinapada). Najprej so v katah nastopili mlajši učenci in učenke – 8. in 7. kyu. V tej skupini so osvojili najvišja mesta:

1. mesto	ODOBASIC Vanessa – Kamnik
2. mesto	SMOLE Nina – Trzin
3. mesto	ČERNOHORSKI Lana – Trzin

V skupini učencev za 6. kyu so bili najboljši:

1. mesto	BUDJA Peter – Trzin
2. mesto	BUDJA Dejan – Trzin
3. mesto	DOSTAL Žiga – Moravče

Učenci z rumenimi in oranžnimi pasovi – 5. in 4. kyu so se razvrstili:

1. mesto	TOMAN Jana – Moravče
2. mesto	KRIŽNAR Matej – Brdo
3. mesto	SKOK Gašper – Trzin

Najboljši med učenci z zelenimi in modrimi pasovi – 3. in 2. kyu pa so bili:

1. mesto	NARAT Matej – Brdo
2. mesto	RUPNIK Blaž – Kamnik
3. mesto	TOMAN Miha – Moravče

V drugem delu – dogovorjeni borbi, pa so bili v posameznih skupinah najboljši:

Kumite – 8., 7. kyu

1. mesto	ODOBAŠIČ Vanaša – Kamnik
2. mesto	SMOLE Nina – Trzin
3. mesto	ČERNOHORSKI Lana – Trzin

Kumite – 6. kyu

1. mesto	BUDJA Peter – Trzin
2. mesto	BUDJA Dejan – Trzin
3. mesto	PODGORNIK Krisijan – Brdo

Kumite – 5., 4. kyu

1. mesto	TOMAN Jana – Moravče
2. mesto	LAVRINC Nejc – Moravče
3. mesto	SKOK Ziga – Trzin

Kumite – 3., 2. kyu

1. mesto	NARAT Matej – Brdo
2. mesto	SEVER Matej – Moravče
3. mesto	ODOBAŠIČ Haris – Kamnik

Čestitamo vsem nastopajočim, kajti vse tekmovalke in tekmovalci so bili zelo dobri. Karate je šport, kjer je potrebno dobro obvladati posamezne elemente in jih tudi pravilno prikazati. Osnovne tehnike se lahko naučimo v nekaj mesecih, za njen nadaljnji razvoj pa je potreben večletni trening – torej zadostno število ponovitev. Najlepše pa je, ko vidimo, da mladi uživajo v gibanju v družbi sovrstnikov, da radi tekmujejo in potem pokažejo svoje znanje in zmogljivosti in se primerjajo s tekmeči.

Hvala vsem podjetjem, ki so s številnimi praktičnimi nagradami popestrila tekmovanje:

- Nova Ljubljanska banka, d.d., podružnica Kamnik,
- Banka Domžale,
- Trgovska družba »Vele« Domžale,
- LEK – tovarna farmacevtskih izdelkov, Ljubljana,
- Svilanit, Kamnik,
- Helios, Domžale,
- Triglav, zavarovalniška družba, Domžale.

Vesna Gorjan

Tekmovalci na karate tekmovanju v Trzinu

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Mengeška 71, Trzin

telefon: 01 721 38 93
GSM: 041 644 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

MEDGENERACIJSKE RAZLIKE SO VEDNO BILE IN BODO – SO GIBALO RAZVOJA

V zadnjih številki Odseva sem z zanimanjem prebral pogovor z g. Jožetom Jermanom, sedanjim podpredsednikom PD Onger Trzin, trenutno pa navdušenim jamarjem. Kot dolgoletnega načelnika Mladinskega odseka (v nadaljevanju MO), in menim, da ne le površnega poznavalca razmer v planinstvu, so me zmotile nekatere pavšalne ocene o sedanjem stanju v društvu. Popričnega bralca bi namreč lahko nekatere izrečene besede celo pripeljale k napačnemu sklepanju.

Besede »Mlade izgubimo takoj, ko končajo osnovno šolo,« ne držijo popolnoma. V zadnjih letih nam je uspelo v MO ta osip (manjše zanimanje mladih za planinstvo pa je splošen slovenski pojav) v večji meri zaustaviti. In to predvsem zaradi požrvalnosti vseh v vodstvu MO, ki se trudimo z vzgojo mladih planincev kljub včasih ne ravno prijetnemu vzdušju v društvu.

Ker pa se ne oglašam v Odsev ravno pogosto, priložnost izkoriščam za malce širši pogled na problematiko odnosov na relaciji MO – PD.

Široka paleta dejavnosti MO

Pri delu z mladimi je MO v zadnjem desetletju dosegel nepričakovan razvoj in uspehe. Spomnimo se lahko uspešnih planinskih šol, tekmovalni »Mladina in gore« (Trzinke so postale državne prvakinje leta 1996 in 1997, leta 1995 so bile druge, leta 1998 pa tretje), množice izletov, mladinskih planinskih taborov za osnovnošolce in v zadnjem obdobju tudi za aktivne člane MO, ki so že prerasli osnovnošolske klopi. Zadnjih 12 let imamo na OS Trzin planinski krožek (srečujemo se te-

densko). Z nami na izlete hodijo tudi otroci iz sosednjih krajev. Tisti, ki so pred desetletjem prvič obuli gojzarje, so sedaj tako rekoč pred tem, da že postanejo vodniki PZS. Dijaška skupina se redno srečuje enkrat mesečno v planinski hišici. Ravno tako je treba omeniti, da večina teh dijakov (ki počasi prestopajo med študente) že v veliki meri prevzema vodenje MO in so v izredno pomoč pri pripravi mladinskih planinskih taborov.

Z »legendo« ilirskobistriškega planinstva, nepogrešljivim pri delu z mladimi planinci, g. Vojkom Čeligojem pod Snežnikom

Informacijska dejavnost društva

MO je bil daleč najbolj aktiven pri izdajanju Ongerčkov, ki so ime PD Onger Trzin ponesli širom Slovenije. Ongerčki so, mimogrede, v preteklih treh letih veljali za najboljše društveno glasilo planincev v Sloveniji.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj jih trenutno ni? Prvič zato, ker je to za društvo velik finančni zaloga, drugič zaradi pomanjkanja člankov o društveni dejavnosti (tu moram spet izzvati MO, kjer so zbrani piščiči ljudje), tretji razlog pa je zame bistven – zaradi kritik nekaterih članov UO društva glede izbora člankov (razni informativni in poučni članki, ki niso »trziško obarvani«, ne sodijo v Ongerčke. Hudo zgrešeno mnenje! Ob tem me seveda nekako mine želja po delu). Moteca pa je bila tudi želja predsed-

nika PD, ki si je v bodoče želel vsebino Ongerčkov pred oddajo v tisk pregledati. To smo v uredniškem odboru čutili kot nezaupanje. Kot urednik Ongerčkov si želim, da bi bilo s kakšnim novim, mlajšim UO sodelovanjem seveda uspešnejše.

Nesmiselno je še naprej govoriti, da sta edina medija informiranja oglasna deska in stenski koledar – čeprav sploh ne zanikam njune vloge. Oglasna deska na Mlakarjevi je za MO celo zelo pomembna

pri informiranju o zimskih predavanjih. Prihajajo pa novi mediji, katerih uporabnost se bo pokazala v veliki meri že v naslednjih letih – ko bo Trzin kabelsko povezan.

MO je že izdelal obsežne spletne strani PD, ki pa trenutno še niso javno dostopne. V »beta verziji« so med drugim dostopne vse številke Ongerčkov, ogromno je člankov z nasveti za varno hojo po gorah, novic, ki se dopolnjujejo tedensko ... S pomočjo povezav so na enem mestu zbrani najpomembnejši proizvajalci gorniških oblačil, obutve in tehnične opreme. In še in še ...

MO je v zadnjih štirih letih pripravil v Trzinu 18 predavanj najbolj vidnih slovenskih alpinistov (3x Tomaž Humar, 3x Davor Karničar, 2x Tomaž Jakolčič, Viki Grošelj, Silvo Karo, Pavle Kozjek, Erik Svab, Marko Prezelj, Urban Golob, Stane Klemenc ...).

Za slednji dve aktivnosti (Ongerčki in predavanja) smo v MO na »odprti sceni« poslušali pohvale, na »zaprti sceni« pa (pre)pogosto in neupravičeno očitke o razpisništvu, čeprav sta ravno ti dve akciji v zadnjih letih edini še nekako vzdržljivi dober glas o trziškem PD v širšem slovenskem prostoru. In sta tudi bili predvideni v finančnem načrtu MO.

Ongerčki, predavanja alpinistov in internet pa niso edine stvari, ki so pomembne pri promociji društva. Običajno o delu društva lahko kaj preberete v Odsevu, vsak mladinski planinski tabor pa se zaključuje z izdajo tabornega časopisa, pravzaprav kar obsežne knjižnice, ki vsebuje tudi program izletov za naslednje leto.

Vse to je promocija, promocija MO, društva in navsezadnje kraja.

Ista ciljna skupina

Tisti Trzinici, ki se priključujejo nad mlajšim številom članov v svojih vrstah in z navdušenjem sodelujejo pri ustanavljanju množice novih društev, bi morali že na

Kdo sploh so lahko člani MO? 39. in 40. člen Pravilnika Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije (v nadaljevanju MK PZS) to jasno opredeljujeta (MO PD Onger Trzin je polnopravni član MK PZS – torej smo dolžni spoštovati ta pravilnik):

»Člani MO so: predšolski otroci, osnovnošolci do 15. leta in mladina do 26. leta starosti, ki so organizirani v planinskih skupinah v PD in drugih organizacijskih oblikah, ki so člani PZS.

Člani MO so tudi vsi starejši člani, ki v MO opravljajo strokovne naloge s področja vzgoje in izobraževanja mladih (menjoriti planinskih skupin, vodniki PZS, inštruktorji planinske vzgoje in ostali strokovni kadri).

začetku misliti na to, da v resnici le drobi-
jo že tako skromne moči. Pred desetlet-
jem, ko si aktivna društva v kraju prestel
na prste ene roke in je bila družbena kli-
ma naklonjena prostovoljnemu delu, je
bilo lahko govoriti o množičnosti.
Trenutno je v Trzinu dejavnih več druš-
tev, katera imajo isto ciljno skupino kot
MO (domžalski laborniki, mladinski
klub...). V MO se zavedamo, da je žal
osnovnošolcev in dijakov, ki so priprav-
ljeni sodelovati v delu društev, toliko, kot
jih je, in nič več! S toliko vlozene energije,
je, kot jo vlagamo v Trzinu,
bi verjetno imeli na pode-
želju 200 otrok in ne 20.

Množičnost v gorah ni sprejemljiva

Ampak! Pojavlja se še eno
pomembno vprašanje. Ali je
množičnost v gorah za vsako
ceno v sedanjem času
sploh še imperativ? Ne.
Mlajši vodniki smo ponosni
na to, da si mladim članom
upamo prikazati tudi
negativne posledice gorske-
ga turizma. Množični izleti
v gore so nesprijemljivi in
nesmiselni. Tam smo ljudje
le gostje in množični izleti
v gorski svet negativno
vplivajo na tamkajšnji krhek ekosistem.
Zato nasprotujemo množičnim izletom –
podpiramo pa hojo v majhnih skupinah.
Intenzivnost doživljanja narave je tu mno-
go večja. Saj je to vendar eden glavnih
vzrokov, zakaj sploh hodimo v hribe.
Res na občnih zborih ne bomo več slišali
o velikem številu pohodnikov na izletih, a
tuba se je začeti zavedati sodobnega po-
slanstva planinskih društev.
Zato je ideja o majhnih skupinah, ki jih
vodijo vodniki, povsem smiselna. Iste
udeležence vodijo isti vodniki, ki jih poz-
najo, in kar je najpomembnejše, se z njimi
ujemajo, so prijatelji.
Sicer pa to počnemo že od nekdaj. V vseh
društvih po Sloveniji. Vsak prostovoljni
vodnik PZS je vesel, če pelje na turo svo-
je prijatelje. In se nekje v notranjosti po-
čuti malce nelagodno, ko pelje na izlet
njemu nepoznane ljudi. Kaj veš, kaj vse
nepredvidljivega se lahko zgodi na taki
turi.

Mladi združeni v MO imamo radi polno doživljanje gorske narave, ne pa onečlašanje gorskih
vrhov z akcijami v stilu »100 žensk na Triglav«

Razvoj kvalitetne množičnosti

Zato je treba opozoriti
na razvoj kvalitetne
množičnosti in ne na
množičnost za vsako
ceno. Na razpršenost
po gorskem prostoru,
ne pa na to, da vodniki,
ki se razglašajo za va-
ruhe narave vodijo
množične izlete na
preobremenjene modne
gorske vrhove. Ne po-
zabimo opozoriti tudi
na nevarnosti, ki preži-
jo na udeležence mno-
žičnih izletov. Udele-
ženci na takšnih izletih
so bolj izpostavljeni nesrečam. V društvu v
resnici sploh nimamo toliko vodnikov PZS
primernih kategorij, ki bi si sploh želeli
spremljati množične pohode. Pravzaprav
nimamo dovolj aktivnih (registriranih) vo-
dnikov. To priznava tudi Jože, ko govori o
neregistriranih vodnikih.

Močno društvo oblikujejo močni odseki

Počasi prihajamo do glavnega problema, ki
nas v PD razdvaja. Samo močni odseki
namreč lahko sestavljajo močno društvo –
in ne obratno. Ljudje, ki so zadovoljni z
delom, ki ga opravljajo v »svojem« odseku,
se bodo lažje identificirali z društvom. Dok-
ler je bilo tako razmišljanje prisotno v
društvu, je le-to sorazmerno dobro delova-
lo. Ko pa je »prišlo na oblist« sedanje
vodstvo društva, ki se zavzema za preživetje
načelo »vsi delamo vse«, ne da bi se vpra-
šali, ali to tudi v resnici znamo in želimo,
bo stanje v društvu takšno, kot je.

Trzin ni Slovenj Gradec

Jožetovo stalno in večletno »navijanje« za
to, da bi PD Onger Trzin postalo podobno
PD Slovenj Gradec, je nesmiselno. Je ko-
rak ali dva nazaj v razvoju. Društvi delu-
jela na zelo različnih področjih, dejstvo
pa je, da PD Slovenj Gradec sploh nima
registriranega MO (prevetjeno na sedežu
PZS). Le zakaj je Jože prepričan, da so
Slovenjgradčani uspeli v združevanju ge-
neracij? Morda pa tam mladi sploh nima-
jo možnosti za delo? Neustvarjanje mož-
nosti za delo mladih tudi znotraj planin-
skih društev je le negiranje razvoja ter
ustvarjanje situacije, da se še tisti mladi,
ki so pripravljene delati v PD, izgubijo.
Iz dosedanjih pogovorov z Jožetom vem,
da si želi, da bi pri nas na izlete hodili vsi
skupaj.

Pri nas v Trzinu je organizacija izletov v
okviru MO že tako napredovala, da smo
sami sposobni voditi izlete za mlade čla-
ne. Kar se tiče želje po skupnih izletih
mora biti le-ta obojestranska. A mladi
gremo radi na izlet s svojo družbo.
Ponekod hodijo na izlete mladi in starejši
člani skupaj, ponekod ločeno, a to ne po-
meni, da je ena ali druga rešitev neustrez-
na. Za določeno skupino mladih je zago-
tovo ustrezna tista, ki ji prinaša največ
zadovoljstva. Iskati nek model zunaj svo-
jega kraja in ga nekritično prenašati v
svoje okolje, pa ni najbolj smiselno.

»Preglasovanje« na občnem zboru
Jože govori, da kandidatov za vodilne po-
ložaje ni. Je iz svojega spomina kar tako
izbrisal lanskoletni majski izredni občni
zbor PD? Ne novi ljudje, cel kup mladih,
v delu MO preizkušenih članov, je bilo
pripravljeno prevzeti vodenje društva.
»Mlada lista« je imela celo izdelan prog-
ram, ki je sonel na Vodilih PZS, katere

smo dolžni spoštovati vsi člani PD. Lista, ki je obetala poživitev dela v društvu, je padla zaradi šikaniranja kandidata za predsednika, ne pa zaradi programa; (med tistimi, ki je glasoval proti »mladi listi«, je bil tudi Jože).

»Klub planinskega orla«

Po Jožetovo Kresatis Alpinum. V članku je omenjeno, da ne želi pogrevati starih zamer. Ampak takoj, že z omembo, je to storil. Prej omenjeni klub je skupina ljudi, članov PD Onger Trzin, ki jih družijo skupni interes, in so se odločili, da bodo hodili skupaj z enim od bolj ambicioznih društvenih vodnikov. Priznati je treba, da pripravljajo zanimive izlete, njihova specialnost pa je obiskovanje železnih poti, »ferai« v italijanskih Dolomiti, ki jih obiskujejo sistematično. Bili pa so že marsikje, celo v baznem taboru pod Everestom. Ta planinska skupina se je poimenovala »Klub planinskega orla« in seveda ni bila mišljena kot društvo v društvu. Verjetno bi se z nekaj manj čustev nastali »problem« takrat dalo zagotovo rešiti drugače. Ti ljudje so še vedno člani našega društva

(redno plačujejo članarino), zato bi bilo prav, da se njihovi gorniški dosežki omenijo tudi na občnih zborih društva, ne pa da se vedno »pozabi« nanje.

Za konec ...

► Leto 2002 je Organizacija združenih narodov razglasila za mednarodno leto gore (več na <http://www.mountains2002.org/>). Upam, da bomo tudi v Trzinu to leto obeležili s čim več zanimivimi planinskimi dogodki.

- Vsa društva se rada pohvalijo o svojem prostovoljnem poslanstvu, saj je letos mednarodno leto prostovoljcev. Koliko prostovoljnih ur in dni, neplačanih kilometrov, obrabe svoje osebne opreme gre v namen slave in časti našega PD.
- V prihajajočem poletju želim vsem obiskovalcem gorskega sveta veliko prijetnih tur v gore s planinskimi prijatelji.

Imejte vseskozi pred očmi, da ste le bežni gostje v okolju, ki je »preživelo« že mnogo generacij. Naj tudi našo! Pa na svojo varnost ne pozabite!

Emil Pevec

Pusti zaljubljenca, naj ljubi, kar ljubi, kajti če mu boš rekel, naj pusti, kar ljubi, bo še naprej ljubil, kar ljubi, tebe pa sovražil.

Faulski (Senegal)

KAKO ZMANJŠATI STROŠKE III.

Energetsko svetovalna pisarna
Kamnik - izpostava Domžale
1230 Domžale, Ljubljanska 69
tel.: (01) 722 01 00, 722 13 21

Ko napoči čas obnove kotlovnice, največkrat pomislimo samo na zamenjavo kotla, vendar moderne naprave ne delujejo brezhibno, če manjkajo nekatere druge naprave ogrevalnega sistema, npr. regulacija ogrevanja. Najbolje je vgraditi sodobno centralno regulacijsko napravo z dnevnim in tedenskim programom, ki zvesto sledi vsem (vremenskim) spremembam. S prilagojenim režimom obratovanja, ponoči ali takrat, ko stanovanec ni doma (npr. dopust) in s pravilno nastavitvijo, lahko pri porabi energije veliko prihranimo. Če je vgrajena ročna regulacija, jo lahko z razmeroma majhnimi stroški in posegi dopolnimo in jo posodobimo. Najbolj nesmotrno je izklapljanje ogrevalnih naprav, na primer ponoči ali med daljšo odsotnostjo. Bolj ekonomično je neprekinjeno obratovanje naprav po prilagojenem programu.

Stalno prižiganje in ugašanje ogrevalnih naprav lahko skrajša njihovo življenjsko dobo (korozija in kondenzacija), voda v ogrevalnem sistemu pa pri tem tudi ni zaščitena pred zamrzovanjem. Z vgradnjo termostatskih ventilov omogočimo bolj natančno uravnavanje temperature v posameznih prostorih. To je relativno poceni in majhen poseg na ogrevalnem sistemu, prinaša pa dokaj visoke prihranke (do 7%). Termostatski ventili skrbijo za želeno temperaturo v prostorih. Pri tem upoštevajo vse notranje in dodatne vire toplote (pečica štedilnika, sonce, več ljudi v prostoru, itd.), tako da samodejno zapirajo radiatorsko grejilo, ko je v prostoru dosežena želena temperatura.

Hitro se obrestuje tudi vgradnja novega (sodobnega) gorilnika. Novejše izvedbe imajo že vgrajene lopute, ki se po izklopu gorilnika samodejno zaprejo in zavrejo ohlajanje kotla. Pri

oljnih gorilnikih je smiselna izvedba s predgretjem kuričnega olja. Za večje moči obstajajo gorilniki z dvostopenjskim delovanjem. Iz ekološkega vidika so predvsem zanimivi tako imenovani turbo gorilniki.

Vgradnja sodobnih obločnih črpalk z večstopenjsko ali zvezno regulacijo vrtljajev tudi ni zanemarljiv varčevalni ukrep. Pri večstopenjski črpalci ročno spreminjamo število vrtljajev in s tem pretok – količino ogrevalne vode. Na ta način zmanjšujemo tudi toplotne izgube. Najbolj smiselna je vgradnja črpalke z zvezno regulacijo vrtljajev ob stalnem vodnem tlaku in spremeni najočnem se pretoku vode (potrebe ogrevanja). Te črpalke so energijsko varne, imajo pa tudi možnost avtomatskega števila vrtljajev ponoči. Nekaj lahko prihranimo pri gorivu in električni energiji, če vgrajeni termostati izklaplja obločno črpalke, ko temperatura ogrevalne vode pade pod določeno (nastavljeno) temperaturo. Za vse to pri sodobnih kotlih že skrbi samodejno reguliranje ogrevanja. Vgradnja števca obratovalnih ur gorilnika le posredno vpliva na zmanjšanje porabe energije, saj nam omogoča natančen izračun porabe goriva skozi šobo gorilnika. Nadzorujemo lahko tudi, koliko časa gorilnik obratuje. Dolge prekinitve pomenijo, da sta gorilnik in kotel predimenzionirana, zato je izkoristek slabši in je poraba goriva večja. (čim manj je prekinitev, boljši je izkoristek kotla.

Domžale, junij 2001
ESP DOMŽALE
IVAN KENDA, univ. dipl. inž.

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

5. 6. 2001 – ODKRITI PONAREJENI BANKOVCI V LB TRZIN

Uslužbenka LB Trzin je obvestila PP Domžale, da je občanka M.E. poskušala unovčiti ponarejeni bankovec za 100 DEM. Bankovec so zasegli in ga poslali v analizo. Podatke o ponarejevalcu še iščejo.

Takšna situacija se mi zdi skrajno neugodna. Predstavljam si lep poletni dan. Odločim se, da bom prodala 100 DEM, da grem v "šoping" po novo poletno oblekico. Pa se izkaže, da imam ponarejen bankovec. Saj bodo še mislili, da sem prevaram! In lep poletni dan gre po zlu – pa še kakšen živček zraven...

5. 6. 2001 – TATVINA GORIVA NA BS TRZIN

Iz benzinskega servisa so ponovno sporočili, da je neznanec natočil 96 litrov dieselskega goriva in "pozabil" plačati. Voznik se je pripeljal v petki (Renault 5), spravil gorivo v prtljžnik in jo podurhal.

10. 6. 2001 – RAZBITO STEKLO NA PIRAMIDI V IOB-i

Vandalizem, obsejnost, preveč energije... Neznani storilec je razbil okno frizerskega salona in trgovine Faleone d.o.o. v pritličju piramide in oškodoval lastnika za 20.000,00 SIT. Ničesar ni odnesel.

10. 6. 2001 – TATVINA GORIVA NA BS TRZIN

Tudi nekaj dni kasneje je neznanec zastonj napojil svojega jeklenega konjčka. To je storil tako, da je namestil na vozilo registrsko tablico drugega vozila, natočil in odpeljal. Podjetje Petrol je oškodoval za 9.000,00 SIT. Za storilec še poizvedujejo.

12. 6. 2001 – OBVESTILO O MEDVE- DU

Kadar se sama sprehajam po Kočevskem rogu, se včasih zdrznem, ko zaslišim rjovenje levov, pa tigrov in slonov. Zatorej sočustvujem s K.V., ki je poklical na

OKC Ljubljana in prijavila, da se je peljala po gozdni cesti v Trzinu in prišla v stik z medvedom. Policisti so takoj s pomočjo vodnikov službenih psov pregledali širšo okotico, vendar medveda niso izsledili. V razgovoru s prijaviteljico se je kasneje izkazalo, da je le slišala rjovenje in da medveda sploh ni videla.

13. 6. 2001 – KAZNIVA DEJANJA NA OBMOČJU TRZINA

Tega dne so imeli policisti na trzinskem območju veliko dela. Najprej so opravili ogled vloma v avtoservisno delavnico, kjer je neznan storilec z vhodnih vrat skladišča odstranil ključavnico in tako prišel v notranjost skladišča. Odnesele je 65 pnevmatik znamke Nokian in lastnika S.M. oškodoval za 900.000,00 SIT.

Nekdo je istega dne vlomil v tovorni avtomobil in iz njega pokradel orodje, razbil dve rotacijski luči in odtrgal ventil na zadnji pnevmatiki.

Tudi Strelsko društvo ni imelo sreče, saj je bilo vlomljeno v njihove prostore. Iz notranjosti so lopovi pokradli agregat znamke Tomos in električni podaljšek dolžine 25 metrov. Materialna škoda znaša okoli 260.000,00 SIT.

13. 6. 2001 – NESREČA PRI DELU

Tale zgodba je pa sreča v nesreči oz. nesreča v nesreči.

Ko je V.A. samostojnemu podjetniku pomagal pri delu na strehi, ga je stresla elektrika. Poškodovani je za nekaj trenutkov izgubil zavest. Ko se je osvestil, je sam po lestvi prišel s strehe. Kljub temu je bil z reševalnim vozilom ZD Domžale odpeljan na UBKC v Ljubljano. Na kraj dogodka je poleg policistov prišel tudi inšpektor za delo, ki je ugotovil vrsto pomanjkljivosti v zvezi z opravljanjem dejavnosti samostojnega podjetnika, zato mu je prepovedal nadaljnje delo.

14. 6. 2001 – VLOM V OSEBNI AVTO
Oškodovancu P.A. je nekdo vlomil v osebni avto na parkirnem prostoru v IOC-i. Ukradel je avtoradio znamke Pioneer s smelnjivo ploščo. P.A. je oškodovan za 80.000,00 SIT.

Kaj naj rečem: "Veliko denarja, veliko dobre muzike, pa tudi velika zguba, ko ostaneš brez."

19. 6. 2001 – INTERVENCIJI

V eno izmed podjetij na območju IOC-e je prišel pijan delavec R.B. in prišel vpiti ter nadlegovati ostale delavce, nato se je odpeljal z osebnim avtom. Policisti so ga po nekaj minutah zaustavili in kontrolirali.

Moral se bo zagovarjati pri sodniku za prekrške zaradi kršitve javnega reda in miru pa tudi zaradi vožnje pod vplivom alkohola.

Druga intervencija je bila opravljena pri občanu Š.S., ker je pijan razgrajal doma. Vpil je na ženo in otroke, potem pa razmetaval inventar v stanovanju. Ob prihodu policistov se je pomiril, vendar so čez uro domači zopet zaprosili za posredovanje. Tedaj so ga odpeljali v prostore za pridržanje PP Domžale do iztreznitve. Zoper njega bo podan predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške.

V JUNIJU TUDI 5 MANJŠIH PROMETNIH NESREČ

V štirih primerih je bila povzročena manjša materialna škoda, v enem primeru pa so bili udeleženci poškodovani, vendar je postopek prevzela Postaja prometne policije Ljubljana.

V.P.O.

NE OLAJSUJTE DELA ŽEPARJEM!

V množici se nekdo zaleti v vas.
Je denarnica še na svojem mestu?

Žeparstvo je razširjeno povsod po svetu, še zlasti pa v večjih mestih. Pogosto gre za organizirane skupine, izurjene za različne zvijače, s katerimi premotijo žrtev. Njihov plen so predvsem gotovina, čeki, plačilne kartice in druge listine, redkeje pa nakit, ure ali ostale vrednosti, ki jih ima žrtev pri sebi. Posebej značilni so primeri predvsem iz Ljubljane, ko s koleši ali mopedi dohitijo žrtev, ji sunkovito iztrgajo torbico in se izgubijo.

Pred njimi vas lahko varuje le nenehna pozornost in določena mera nezaupanja do ljudi. V Sloveniji policisti na leto zabeležijo okoli 230 žepnih tatvin.

Pazite torej!

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Hobotova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/721-45-03

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

avgust	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Turneja Nizozemska, Češka, Estonija. Teater Cizamo se bo na mednarodnem festivalu predstavil z uličnima predstavama Žirafa Klara in Mega Ata.
01.09.	OŠ Trzin, DPM in KUD Trzin	Sprejem za prvošolce
08.09. 10.00	Športno društvo Trzin	Dan košarke v spomin na Aljoša
10. - 14.09.	Strelsko društvo Trzin	Tekmovanje neaktivnih strelcev (strelišče SD Trzin)
29.09.	Športno društvo Trzin	Turnir v malem nogometu (4+1)
29. - 30.09.	Turistično društvo Trzin	Predstavitve Trzina na Mihaelovem sejmu v Mengšu

NAPOVEDUJEMO:

21. - 29.7.	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KRNICA 2001 (osnovnošolci)
avgust	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	mladinski planinski tabor KOBARID 2001 (srednješolci)

STALNA VABILA:

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu. Žerjavčki so začeli s pevsкими vajami. Kdor se jim želi pridružiti prijave zbira ga. Lučka Zupan

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi osnovnošolce, dijake in študente, da se jim pridružijo. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali konec septembra (sreda ob 15. uri v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa se srečajo vsak drugi četrtek v mesecu v društveni hišici.

Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija

Šahovska sekcija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanji prvi ponedeljek po 15. septembru ob 19,30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-zveza.si ali teletekst 599 ali 041-679-515 Rado

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

nasvidenje septembra!

Čistilni servis

Marjet Zorec s.p.

Dep. št. v. št. 5, Domžale

Tel. št. 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil • tudi zapestnice • vse vrste preprog • zavese • tudi lamelne zavese • tapisine in tople padele

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih.

Čistimo tudi Depati vasi lik ob cestnem priključnem

Dopolnimo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h

Čistilni servis Zorec.

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE

KUPILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 721-40-06

Delovni čas

ponedeljnik 8.00 - 12.00

to 16.00 - 18.00

sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.F. Mengeš

tel. 723-09-00

BAHNE®

Za prijetnejše počitnice

Pred nami so počitnice, dopusti, ki prinašajo prijetne sončne dni, včasih pa tudi skrbi, kako pokriti stroške težko pričakovanih dni oddiha in počitka.

Banka Domžale vam to omogoči s:

POTROŠNIŠKIM KREDITOM

Po izredno ugodnih obrestnih merah z odplačilno dobo do 18 mesecev.

UPORABO SEFOV

Za varno hrambo vaših dragocenosti.

Oglasite se v eni od enot banke, kjer dobite vse potrebne informacije ter si s ponudbo zagotovite prijetnejše in varnejše počitnice.

banka domžale

Banka Domžale d.d., Domžale

Bankna skupina Nove ljubljanske banke